

Teljes szívemből kereslek téged,
ne engedd, hogy
parancsaidtól eltérjek!
Szívembe rejtem igédet,
hogy ne vétkezzem ellened.

Zsolt 119,10–11

Új Ember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

LXXXI. évf. 30. • (4013.)
2025. július 27. • Ára 445 Ft

Világtalálkozó a pályán és az oltár előtt

A FISEC–FICEP katolikus diáksporttorna Budapesten

Három kontinens tizenöt országából hét-százötven diák és százötven kísérő részvételével zajlott a FISEC–FICEP Games 75. katolikus diákvilágtornája. A gimnazista versenyzők hat sportágban küzdenek július 14. és 20. között Budapesten a Ludovika Arénában és a Budai Szent Imre Gimnázium sportcsarnokában.

Kosárlabdameccsekbe csöppenünk a Ludovika Arénában a FISEC–FICEP Games második napján. Az egyik pályán osztrák–magyar viadal, a másikon Olaszország küzd Chilével. Feszültségekkel teli a játék, szoros az állás, minden pontért végletekig kiélezett küzdelem folyik. Nézők kevesen vannak, de az épp kispadon ülő csapattársak szenvedélyesen szurkolnak. Taps a pontért, támogató biztatás a kihagyott helyzetek után. A sodró lendületű küzdelemben végül Ausztria, illetve Chile győzedelmeskedik. A kosárlabda a világtorna egyik népszerű sportága, a fiúknál kilenc, a lányoknál hat csapat áll pályára – mondják a sportág felelősei, Marc Kerckhofs és Pácz Tamás, a Budapesti Egyetemi Katolikus Gimnázium testnevelője. A szomszédos szárnyban épp az úszás, a Szent Imre Gimnázium sportcsarnokában pedig a röplabda zajlik.

A 75. FISEC–FICEP Games megrendezője a magyar Katolikus Iskolák Diák Sportszövetsége, a KIDS, a jubileumi tornával már hatodik alkalommal vagyunk házigazdák.

(Folytatás a 3. oldalon)

A Szent István-bazilikában Török Csaba fogadta az egyes nemzetek diáksportolójának képviselőit, akik az oltár előtt egy kosárban helyezték el felajánlásait a július 15-én megtartott szentmisén (Fotó: Lambert Attila)

A gázai plébániát ért támadásról
6. oldal

Beszélgetés az aranymisés
Esterházy Lászlóval
11. oldal

Tizenegyes körtérben
az RS9 Színházban
Richard Wurmbrand könyvéről
Szilágyi Szabolcs prédikációi
Fotó: K23

Megállva az Úr szeretetteljes tekintete előtt

Elhunyt Alberto Bottari de Castello emeritus
magyarországi apostoli nuncius

(Megemlékezésünk a 2. oldalon)

Ahol te élsz, visszatér a remény

A Fokoláre Mozgalom találkozója,
a Máriapoli Gödöllőn

„Egy a Test és egy a Lélek, mint ahogy hivatástok is egy reményre szól.” (Ef 4,4) Az idei nagyszabású „Máriapoli”-t, a Fokoláre Mozgalom éves találkozóját ezúttal a gödöllői Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetemen rendezték meg július 9–13. között, ahová az egész országból érkeztek résztvevők.

Mint az első nap kiderült, a jelenlévők közül többen részt vettek az első magyarországi, szegedi Máriapolin

1977-ben és a budakeszin 1978-ban. Népes volt az első máriapolizók tábora is. Különös technikai újdonság volt, hogy a mariapoli.hu honlap segítségével már hónapok óta együtt készültek szervezők és résztvevők, és a rendezvény közben is folyamatosan lehetőség nyílt a programok, helyszínek, csoportok felől tájékozódni. Számos választható program, tematikus fórum, sportolási lehetőség, esténként teaház, filmklub, táncház adott lehetőséget a találkozásra, kapcsolódásra.

(Folytatás a 8. oldalon)

Százötven éve küldetésben

Interjú Magung Fransiskus Xaverius
verbíta tartományfőnökkel

Idén ünnepli alapításának 150. évfordulóját az Isteni Ige Társasága, azaz a verbíta rend. Magung Fransiskus Xaverius SVD magyarországi tartományfőnökkel a rend történetéről és régi-új küldetéséről beszélgettünk.

– Szent Arnold Janssen százötven éve, hivatalosan 1875. szeptember 8-án, Kisboldogasszony ünnepén alapította a rendet. Beszélne röviden a kezdetekről?

– Az 1870-es években Németországban Kulturkampf zajlott, emiatt a papok gyakorlatilag „munkanélküliekké” váltak. Arnold atyánk arra gondolt: ha helyben nem dolgozhatnak, miért ne mehetnének misszióba? Persze már korábban is foglalkoztatta a kérdés: hogyan lehetne német területen missziósokat képezni, missziós rendet elindítani.

(Folytatás a 9. oldalon)

ISSN 0133-1205

25030

9 770133 120548

Ünnepeljük együtt
Bódi Mária Magdolna boldoggá avatását
Veszprémben 2025. szeptember 6-án, szombaton!

VESZPRÉMI ÉRSEKSÉG
Dicsőít bűnt a jóval reményre

Aki felvirágoztatja az életszentséget maga körül

Jézus szent szívének főünnepén, június 27-én a papi megszentelődés napja alkalmából a Szentatyja üzenetet küldött a papoknak. Az alábbiakban XIV. Leó pápa teljes üzenetének fordítását adjuk közre.

Kedves paptestvérek! Ma, a papi megszentelődés napján, melyet Jézus szent szíve ünnepén tartunk, hálás lélekkel és bizalommal telve fordulok valamennyiőtökhez. Krisztus szeretettől lángoló, átszárt szíve az élő és életet adó test, mely mindannyiunkat befogad, és a jó pásztor képére alakít bennünket. Ott értjük meg szolgálatunk valódi természetét: Isten irgalmától lángolva örömteli tanúi vagyunk az ő gyógyító, kísérő és megváltó szeretetének. A mai ünnep tehát megújítja szívünkben azt a hívást, hogy teljesen odaadjuk magunkat Isten szent népének szolgálatára. Ez a küldetés imádsággal kezdődik és az Úrral való egyesülésben folytatódik, aki folyamatosan feléleszti bennünk ajándékát: a papság szent hivatását.

Erre a kegyelemre emlékezni – ahogy Szent Agoston mondja – azt jelenti, hogy egy „tágas és végtelen szentélybe” (vö. *Vallomások*, X, 8.15) lépünk, amely nem egyszerűen a múltból őriz valamit, hanem mindig újjá és aktuálisra teszi azt, ami benne van. Csak az emlékezés által éljük meg és élesztjük újra azt, amit az Úr ránk bízott, és amit az ő nevében tovább kell adnunk. Az emlékezés egyesíti szívünket Krisztus szívében

és életünket Krisztus életében, hogy képesek legyünk elvinni Isten szent népének Isten ígését és az üdvösség szentségeit, egy szeretetben kiengesztelődött világ érdekében. Csak Jézus szívében találjuk meg igazi ember-

a papnak az a feladata, hogy előmozdítsa a megbékélést, és közösséget teremtsen. Az egység és a béke építőinek lenni azt jelenti, hogy megkülönböztetésre képes pásztorok vagyunk, és ügyesen összeillesztjük

kínálunk, amelyek hitre vezetnek és megújítják a hitet, mégpedig jó kapcsolatokat, szolidáris kötelekeket, testvéri stílust sugárzó közösségeket építve. Az egység és a béke építőjének lenni azt jelenti, hogy nem kényszeri-

re kimondott igeneteket! Hagyjátok, hogy a kegyelem alakítson benneteket, őrizzék meg a Szentléleknek a szenteléskor kapott tüzeit, hogy vele egyesülve Jézus szeretetének szentsége lehessetek a világban! Ne féljétek törekényeségektől: az Úr ugyanis nem tökéletes papokat keres, hanem alázatos szíveket, amelyek készek a megtérésre és arra, hogy úgy szeressenek, ahogyan ő szeretett bennünket. Kedves paptestvérek, Ferenc pápa újra ajánlotta nekünk a Jézus szíve-tiszteletet mint az Úrral való személyes találkozás helyét (vö. *Dilexit nos* enciklika, 103), vagyis olyan helyként, ahová bevihetjük és rendezhetjük belső konfliktusainkat és a mai világot szétszaggató konfliktusokat, mert „őbenne válunk képessé arra, hogy egészségesen és boldogan viszonyuljunk egymáshoz, s építsük a szeretet és az igazságosság országát ebben a világban. Krisztus szívével egyesült szívünk képes erre a társadalmi csodára” (28).

Ebben a szentévbén, mely arra hív, hogy a remény zarándokai legyünk, szolgálatunk annál gyümölcsözőbb lesz, minél jobban gyökerezik az imádságban, a megbocsátásban, a szegényekhez, a családokhoz, az igazságot kereső fiatalokhoz való közelségben. Ne felejtsetek el: egy szent pap felvirágoztatja az életszentséget maga körül! Máriára, az apostolok királynőjére és a papok édesanyjára bízlak benneteket, és mindannyiatokra szívből adom áldásomat.

**Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican Media**

ségünket: mint Isten gyermekei és egymás testvérei. Ezen okokból ma sürgető felhívást szeretnék intézni hozzátok: legyetek az egység és a béke építői!

Egy olyan világban, ahol növekednek a feszültségek – a családokon és az egyházi közösségeken belül is –,

a ránk bízott életdarabkákat, hogy segítsünk az embereknek megtalálni az evangélium fényét létük vesződésgei közepette; azt jelenti, hogy bölcs értelmezői vagyunk a valóságnak, túllépve a pillanatnyi érzelmeken, a félelmeken és a divatokon; azt jelenti, hogy olyan lelkipásztori javaslatokat

tünk, hanem szolgálunk. Konkrétan: a papi testvériség akkor válik a Feltámadott jelenlétének hiteles jelévé közöttünk, amikor az papjaink közös útját jellemzi.

Arra biztatlak tehát benneteket, hogy ma, Krisztus szíve előtt, újítsátok meg az Istenre és az ő szent népé-

Megállva az Úr szeretetteljes tekintete előtt

Elhunyt Alberto Bottari de Castello emeritus magyarországi apostoli nuncius

Július 13-án, vasárnap reggel, életének 84. évében Alberto Bottari de Castello, Oderzo címzetes érseke, apostoli nuncius visszaadta lelkét Teremtőjének. Az Apostoli Szentzség korábbi magyarországi apostoli nunciusa a trevisói Ca' Foncello polgári kórházban hunyt el, ahol kórházi kezelés alatt állt – adta hírül a L'Osservatore Romano.

Alberto Bottari de Castello oderzói (Opitergium) címzetes érsek Montebellunában (Treviso, Olaszország) született 1942. július 5-én. 1966. szeptember 11-én szentelték pappá a Trevisói Egyházmegye számára. 1973. december 3-án Rómában a kánonjogi doktorátus megszerzését, valamint a Pápai Akadémia elvégzését követően a Szentzség diplomáciai szolgálatába állt. 1973 és 1987 között Ecuador, Szíria, Zaire és az Amerikai Egyesült Államok pápai képviselői tevékenységét látta el.

1987 és 1999 között misszionárius volt Kamerunban. 1999. december 18-án oderzói címzetes érsekké, valamint Gambia, Guinea, Liberia és Sierra Leone apostoli nunciussá nevezték ki. 2005. április 1-jén Japán apostoli nunciusa lett. 2011. június 6-án XVI. Benedek pápa kinevezte Magyarországi apostoli nunciussá, ahol 2017-ig teljesített szolgálatot. A Trevisói Egyházmegyébe való visszatérése után Montebellunában lakott, az utóbbi hónapokban pedig a trevisói papi otthonban. A július 17-én, csütörtökön 10.30-kor a montebellunai székesegyházban tartandó temetésen Michele Tomasi püspök elnökölt. Ezt követően Alberto Bottari de Castello földi maradványait a venetói település temetőjének papi kápolnájában temették el.

*

Magyarországi apostoli nunciusi szolgálatáról Alberto Bottari de Castello a *Magyar Kurír*nak 2017-ben adott interjújában elmondta: „Nagyon szép, gazdag, fontos évek voltak ezek számomra. (...) Itteni szolgálatom során megtapasztaltam a Szentatyja iránti szeretetet is. Sok kérvényt kapunk, az is a munkánk része, hogy segítjük a pápával való találkozást az általános kihallgatásokon vagy magánkihallgatásokon.

Szép emlékeim közé tartoznak a fiatalokkal való találkozások, például a HungaRio, amely igazán örömteli ünnep volt, sok-sok fiatal jelenlétével.

Ma is meghatottan emlékszem vissza 2000. január 6-ra, amikor a Szent Péter-bazilikában II. János Pál tizenkét püspököt szentelt, köztük engem is. Négyen voltunk nunciusok, hozzánk szólvazt mondta: úgy küldelek benneteket, mint a képviselőimet, mert nem tudok jelen lenni mindenütt. A ti feladatotok lesz, hogy élővé tegyétek az egységet a Szentatyával és az egyetemes Egyházzal. Ez a pápa által ránk bízott küldetés mélyebb értelme, ezt igyekeznünk megvalósítani. Egy ilyen, nagy hagyományokkal rendelkező országban, mint Magyarország,

ahol oly sok fontos egyházi szereplő és szent élt – épp most érkezett a hír Brenner János boldoggá avatásáról – ez nagyon szép feladat. Közeli kapcsolatba kerültem a bíboros úrral, és a püspökökkel is nagyon szívélyes, közvetlen viszonyt alakítottunk ki. Nagy gazdagságot jelentett számomra az itt töltött több mint hat

év. A napokban már elkezdtem kiválogatni, mit viszek magammal, sok beszéd, kedves fénykép került a kezembe.”

*

2016-ban aranymiséjére készülve adott interjút szerkesztőségünknek. Ebből a beszélgetésből idézünk az alábbiakban.

– Ötven év az Egyház szolgálatában: mi jut először eszébe, ha erre a hosszú időszakra tekint?

– Öröm és hála. Minél hosszabb ideje gyakorolja az ember a papi szolgálatot, annál jobban feltáru előtte a szépsége, gazdagsága, és akkor

természetesen tör fel belőle a köszönet hangja: Köszönöm, Uram, nem az én érdemem ez, hanem a tiéd! Te döntöttél így, és én igyekszem válaszolni a hívásodra.

– Hogyan emlékszik vissza, mikor érezte először a meghívást?

– Az elsőáldozás pillanatában született meg bennem valami. Montebellunában laktam, a családban és a plébánián is megtapasztaltam az élő hitet. Treviso környékén akkoriban mindenütt nagy papi közösségek működtek, láttam változatos, tevékeny életüket. A családban is volt már előttem hivatás: az egyik nagynéném szerzetesnővér lett, később Argentínába ment misszióba. A szüleim nagy figyelemmel és szeretettel kísérték formálódásomat, köszönettel tartozom nekik ezért. Emlékszem anyám ölelésére a repülőtéren, amikor először utaztam Európán kívülre. „Alberto, elég, ha boldog vagy, és azt teszed, amit tenned kell” – mondta. Az ő erős hite támasz volt az életemben. Treviso Egyházmegye korábban nagyon gazdag volt papi hivatásokban, és ma is az, bár a csökkenés itt is tapasztalható. A papok mifelénk mindig szoros kapcsolatban álltak az emberekkel, a családokkal, a fiatalokkal. Gyerekkoromban a nyári szünidőben minden reggel elmentünk misére, és minden este benéztünk a plébánoshoz. Élettel teli volt az Egyház.

Ilyen környezetben nőttem fel. Fiatalon jelentkeztem a kisszemináriumba, vagyis az általános iskola felső tagozatától kezdve a gimnáziumon át szemináriumi iskolába jártam, majd a teológiára – összesen tizenhárom évig. A kisszeminárium növendékei közül nem mindenki lesz pap: mi kilencvenen indultunk, nyolcan lettünk egyházmegyes papok, ketten pedig misszióba mentek. Mára hatan maradtunk a nyolcból, kettőt közülünk már magához hívott az Úr. Szeptember 13-án a Szent Márta-házban együtt ünnepelünk majd a Szentatyával. Tovább is maradok, mert Ferenc pápa az irgalmasság szentévében ünnepelni hívott minden nunciust, két-három napot együtt töltünk majd a Szent Márta-házban. Ezt követően ünnepelünk a családban is, a szentelésem helyén, a trevisói katedrálisban. Meghatódva emlékszem vissza a szentelésre: ott áll az ember az Úr szeretetteljes tekintete előtt, azzal a küldetéssel és azzal a képességgel, hogy terjessze Isten szavát és bocsánatát.”

**Kuzmányi István
Forrás: L'Osservatore Romano**

Világtalálkozó a pályán és az oltár előtt

A FISEC–FICEP katolikus diáksporttorna Budapesten

(Folytatás az 1. oldalról)

A versenyen a 2008–2010-es születésű korosztály léphet pályára. A külföldi résztvevők jelentős részben egyesületekben úzik az adott sportágat, az anyaországi és az erd-

lyi diákok pedig iskolájukat képviselik. A sportverseny nemzetközisége a Szent István-bazilika előtti téren különösen is látványos: különböző irányokból jönnek a színes pólókban érkező csapatok. Nyelvi kavalkád, folyamatos a nyüzsgés. A csapatok összefogódnak, fotók sokasága készül. A katolikus világtorna a találkozás, a közösség, az egymás kultúrájába való betekintés lehetőségét nyújtja a sport eszközeivel.

Szentmisére érkeznek a résztvevők, s miután elkészül az egyik épület tetejéről a felvétel, elindul a tömeg a bazilikába. Megható élmény a bevonulás. A chileiek a kapuban önkéntelenül megállnak, elhallgatnak, láthatóan lenyűgözi őket a szentély feltáruuló látványa. Minden kéz felemelkedik, készülnek a fényképek. Tizenöt országból, Európán kívül Indiából, Braziliából és Chiléből érkeztek versenyzők, csapatok. Az évek óta bevett röplabda, kosárlabda, futsal, atlétika és úszás mellett az asztalitenisz is felkerült a sportágak közé.

A 2024/25-ös tanév során a 32. KIDS Kupán már azzal a tétellel küzdöttek a résztvevők, hogy tudták, az

elnökség választja ki mind az egyéni versenyzőket, mind a csapatokat. Így száztizenegy anyaországi és negyvenhét csíkszeredai diák képviseli a magyarságot. Budakeszi, Kecskemét, Kiskunfélegyháza, Szeged, Gödöllő.

Pécs, Székesfehérvár, Budapest adja a résztvevőket – tájékoztat Szócska Boróka a szervezők részéről.

A második nap sikeres volt Magyarország számára; az eredményeket ugyanis folyamatosan hirdetik az aktuális sportágakban. Szerdán atlétikában három aranyat, egy bronzot, úszásban két aranyat szereztek a diáksportolók. Az esemény napközben a sportról szól, az este a találkozásról, a kultúráról, az ismerkedésről. A megnyitón Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára kiemelte: a vasárnapig tartó rendezvényen a sportot, az ifjúságot és a katolikus kereszténységet ünneplik a résztvevők.

XIV. Leó pápa üzenetét a KIDS elnöke, Török Csaba tolmácsolta. Leó pápa úgy jellemezte a sportoló fiatait, mint aki elutasítja a digitális világban való elszigeteltség kísértését, és helyett elmerül egy olyan valóságban, amely gazdag testvériségben, erőfeszítésben és szórakozásban. A sportot népszerűsítő

iskola – Leó pápa szerint – a diákjainak nemcsak szellemi és lelki fejlődését, hanem fizikai jóllétét is támogatja. A nemzetközi versenyeken részt vevő diákok pedig bizonyítják a sportnak mint a népek közötti békés találkozás eszközeként az összekötő erejét. Leó pápa kifejtette, a sportesemény résztvevőinek katolikus iskolák diákjaiként különleges küldetésük van más nemzetközi sporteseményekhez képest. Versenyezniük kell egymással, de a testvéri szeretet tanúinak is kell lenniük.

A második nap szentmiséjét Török Csabával ünnepelték a fiatalok. A KIDS elnöke az elhangzott olvasmányhoz (Isten kinyilatkoztatja magát Mózesnek) és evangéliumhoz (a rokonaitól elszakadó, az embereket tanító Jézus történetéhez) kapcsolódva azt a bizonyosságot fogalmazta meg, hogy Isten az, aki van, aki mellett van, aki jelen van számomra, az életem számára örömben, nehézségben, küzdelemben. Az evangélium kapcsán azt hangsúlyozta, Jézus testvéreinek nevez minket, így mi egymásnak is a testvérei vagyunk, felebarátok, akik kölcsönösen számíthatnak egymásra.

A szentmise megható pillanata volt, amikor az egyes nemzetek képviselői az oltár előtt egy kosárban helyezték el felajánlásait. A csü-

törtök este közös vacsora, pénteken „youth forum” és bazár, jótékony

döntéshozókat, hogy ezeknek a tevékenységeknek kiemelt szerepet biz-

célú vásár, szombaton pedig a gála zárja az eseménysort.

A FISEC (Fédération Internationale Sportive de l'Enseignement Catholique) azzal a céllal jött létre, hogy

tosítsanak a fiatalok testi, emberi és keresztény nevelésében. A szervezet alapjait 1946-ban fektették le francia, belga és brit kezdeményezők. Az első hivatalos nemzetközi bizottság 1948 januárjában alakult meg Brüsszelben, az Egyesült Királyság, Belgium és Franciaország részvételével. Ugyanabban az évben rendezték meg az első FISEC-játékokat Monte-Carlóban, kezdetben csak atlétikai versenyekkel.

Azóta a katolikus világtorna évről évre bővült: 1959 óta már lányok számára is szerveztek versenyeket, 1980-tól pedig a fiúk és lányok közös tornákon vesznek részt. Az 1990-es évektől kezdve kizárólag nyári játékokat rendeznek. A FISEC-et 1995-ben hivatalosan is elismerte a Nemzetközi Olimpiai Bizottság. 2011-ben megkezdődött az együttműködés a hasonló célokat képviselő FICEP (Fédération Internationale Catholique d'Éducation Physique et Sportive) szervezettel, amelyet 2017-ben hivatalossá tettek. Azóta a játékokon mindkét szervezet tagjai és meghívott résztvevők is indulhatnak. A FISEC története során rendeztek játékokat többek között Belgiumban, Spanyolországban és Máltán is.

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

Szüntelenül kérjük az aratás Urát!

Imaestet tartottak a hivatásokért Győrben

Ahogy minden hónap 17. napján, július 17-én is a papi és szerzetesi hivatásokért kérték a Könyező Szűzanya közbenjárását az esti szentmise keretében a győri Nagyboldogasszony-székesegyházban. A szentmise főcelebránsa Veres András megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke, szónoka Szabó Miklós nyugalmazott plébános (jobb oldali képeinken) volt.

Koncelebrált Reisner Ferenc általános püspöki helynök, Böcskei Győző székesegyházi plébános, valamint Grafl Ákos káplán. Isten úgy szerette a világot, hogy Egyszülött Fiát küldte közénk, hogy senki el ne vesszen. Kérjük a Teremtő Istent, hogy küldjön munkásokat aratásába, mert az aratnivaló sok, a munka pedig kevés (vö. Lk 10,2). Jézustól tudjuk, hogy a papi hivatásokért való könyörgés, az új hivatásokért végzett imádság mennyire velejárója a keresztény életnek – mutatott rá Szabó Miklós, akit 1973-ban szenteltek pappá.

Amkor a niceai hitvallást imádkozzuk, annak minden soránál meg kellene állnunk, mert hitünk, hivatásunk nagy, életető titkait mondjuk ki általa. A szentmise szónoka kiemelte a hitvallás „Hiszem a katolikus Anyaszentegyhá-

zat; a szentek közösségét” sorát: a szentek közösségébe nem csupán az apostolok, nemcsak a próféták, hanem mindenki beletartozik, aki részesült a megváltó Jézus Krisztus által az üdvösségből, mert mindnyájan Isten gyermekei vagyunk – emlékeztetett a nyugalmazott plébános.

Az imádságnak ereje van, és eljut mindenkihez, legfőképpen eljut a teremtető Istenhez. Az alacsony termetű Zakeus halott Jézus csodáiról, s látni akarta szemtől szemben. Felmászott a vadfügefára, Jézus megállt a vadfügefa előtt, feltekintett, és megszólította a jerikói vámosok vezetőjét: „Zakeus, gyere le hamar! Ma a te házában kell megszállnom.” (Lk 19,5) Jézus Krisztus üdvösséget vitt ennek az embernek a házába. Az imádság, a rá nézés, az odahallgatás egyenlő a hivatás kezdetével, a keresztény hivatás, a papi hivatás, a püspöki hivatás kezdetével, mert Isten hozzánk való közelségét, velünk való közösségvállalását fejezi ki.

A templom legyen az emberiség titkos Názáretje, ahonnan tiszta vizű patakként indul el a jó, amely jónak Isten kegyelméből vagyunk a birtokában. Szüntelenül imádkozunk, dicsérjük és magasztaljuk szerető Istenünket, s hisszük, hogy az imádságunk-

ra való tekintettel küldeni fog munkásokat aratásába! – zárta elmélkedését Szabó Miklós.

A szentmise végén a paptestvérek és a hívek a Könyező Szűzanya kegyoltára előtt imádkoztak Veres András püspök vezetésével.

Forrás: Győri Egyházmegye
Fotó: Ábrahám Kitti

A BIBLIA ÜZENETE

Ne vígy minket kísértésbe!

Lk 11,1–13

A keresztény élet egyik legnagyobb lelki harca a kísértéssel való szembenézés. Nem véletlen, hogy Jézus is megkísértetett a pusztában (Lk 4), és Ő maga tanított minket imádkozni e kérés mentén. A Miatyánk utolsó sorát azért emelem ki mostani elmélkedésünk alapjául, mert nagyon sokszor tévesen imádkozzuk: hallgatva a katolikus médiumokban a rózsafüzérimát, vagy épp a szentmisét, nem egyszer hallottam már: „Ne védj minket a kísértésben!” Ilyenkor mindig azzal szoktam nyugtatgatni magam, hogy a Jó-isten ezt a kérésünket remélhetőleg nem hallgatja meg, hiszen mi lenne velünk, ha épp a kísértések pillanataiban hagyna minket magunkra?! Szóval helyesen ezt kell imádkoznunk: „*Ne vígy minket kísértésbe!*” Úgy érzem, ez az egyik legnehezebben értelmezhető része az imának, és éppen ezért különös figyelmet érdemel. Hiszen Szent Jakab apostol világosan fogalmaz a leveleiben: „Senki se mondja, amikor kísértésbe esik: ‘Az Isten kísért engem’, mert az Isten maga nem kísérthető a rosszal, és ő sem kísért senkit” (Jak 1,13). Mi tehát Jézus szándéka ezzel a kéréssel? A kísértést és a próbatételt kell mindenekelőtt megkülönböztetnünk egymástól! A kettő közötti különbség árnyalatnyi, de teológiailag fontos: a kísértés a rosszra való csábítás, míg a próbatétel célja hitünk erősítése. Isten megengedheti a próbatételt – lásd Ábrahám történetét vagy Jób szenvedését –, de a rosszra sosem buzdít. Amikor azt kérjük, hogy „ne vígy minket kísértésbe”, valójában azt kérjük: ne engedd, hogy olyan helyzetbe kerüljünk, amely meghaladja erőnket, ne engedd, hogy hűtlenné

Fekete Szabolcs Benedek

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

Ünnepek és jeles napok (82.)

A hónap első péntekje minden alkalommal jeles napnak tekinthető. Görögkatolikus Egyházunkban is így van ez, dacára annak, hogy az utóbbi időkben mindez nem tudott eléggé hangsúlyossá válni. Tagadhatatlan, hogy az Úr Jézus az egész egyetemes Egyházra vonatkozó ígéretet tett ezzel kapcsolatosan, hisz nem mondta, hogy a Nyugati Egyház híveire volna csak érvényes. Jézusnak az Alacoque Szent Margithoz (†1690) szóló ígéretei között ugyanis szerepel a „nagykilenced”. Vagyis az, hogy aki kilenc egymást követő hónap elsőpéntekén elvégzi a szentgyónást és szentáldozást, az nem hal meg a szükséges kegyelmek nélkül, vagyis pap nélkül. Szüleink az elsőpéntek megtartására neveltek bennünket, engem és öt testvéremet. A szomszéd falu plébániájára kellett átgyalogolnunk, nemritkán zord időjárási körülmények között, hat kilométert oda, hatot vissza. Megtettük, elvégeztük, teljesítettük. Így belénk ivódott a végső cél is: aki tudta már teljesíteni kilencszer, annak könnyebben fog menni a következő évben. Belenevelődik a gyakori szentgyónásba és szentáldozásba. Jézus ígéretének komolyságáról egy egészen személyes történetet szeretnék itt felidézni. Ezüstmisémet ünnepeltük abban a faluban, ahol a papszentelésem is volt. Az egész napos fárasztó ünnepség után már éjszaka közepén érkezünk a város határában lévő sorompóhoz. Látjuk, le van engedve. Mellette két villogó rendőrautó és egy mentő. Kiszállok a kocsiból, ott hagyom a német vendégeinket; pap vagyok, és mindig megállok máskor is, ha balesetet látok. Kérdezem a rendőrt, mi történt. Mondja, hogy elgázolt valakit a vonat. Tudom, mennem kell,

váljunk! Ez a kérés kifejezi emberi törekénységünket, belső sebezhetőségünket. Elismerjük, hogy egyedül nem vagyunk képesek helytállni – szükségünk van az Atya, a mi Atyánk kegyelmére és vezetésére. Ez az ima nem a félelem kifejezése, hanem a gyermeki bizalomé: ahogy egy kisgyermek kapaszkodik apjába, úgy kapaszkodunk mi is az Atyába, hogy megóvjon a rossztól, és erőt adjon a próbák idején. Előző Szentatyánk – a legújabb bibliafordítások nyomán – nem véletlenül buzdította arra az illetékes szakembereket, hogy az ima ezen részének értelmét világosabban és teológiailag pontosabban adják vissza. Így a modern liturgikus fordítások egyre gyakrabban használják a „ne engedd, hogy kísértésbe essünk” vagy „ne hagyj minket a kísértés hatalmában” változatokat. Ez nem szövegferdítés, hanem az eredeti jelentés árnyaltabb közvetítése. Mindig érzékenyen érinti a híveket, ha a megszokott ima- vagy liturgikus szövegeket változtatgatjuk. A Miatyánk amúgy is átesett már egy „rehabilitáción” a kilencvenes évek elején. Még tudom a régi szövegezést is, hiszen idősebb betegeknél volt úgy, hogy aszerint mondtuk a betegek kenetének feladásakor. A kedves olvasót tehát arra buzdítom csupán, hogy helyes lelkülettel, szép magyar kiejtéssel, kellő hangsúlyozással imádkozzuk minden nap! És ne feledjük: Isten hűséges, „és nem hagyja, hogy erőnkön felül kísértést szenvedjünk el” (1Kor 10,13).

Fekete Szabolcs Benedek

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Az Eucharisztia tisztelete (170/10c)

„Ugyanis a megyéspüspökre tartozik, hogy illetékességének határain belül mindenkire kötelező szabályokat adjon ki a rábízott egyházban a liturgiával kapcsolatban. A püspököknek azonban mindig ügyelnie kell, hogy ne korlátozza azt a szabadságot, amit a liturgikus könyvek szabályai biztosítanak arra, hogy az ünnepelést megdondatlanul alakítsák a szent hely, a hívők csoportja és a lelkipásztori körülmények igénye szerint, annak érdekében, hogy az egész szent szertartás hatásosan feleljen meg a személyek felfogóképességének” (*Redemptio-nis Sacramentum*, 21.) A szentszéki útmutatás az *Egyházi Törvénykönyvre* hivatkozik, illetve a zsinat tanítására, miszerint a püspököknek mindig figyelnie kell arra, hogy ne szűnjön meg az a szabadság, amelyet a liturgikus könyvek előírásai lehetővé tesznek, valamint, hogy értelmes módon alkalmazzák a szertartásokat, hogy a szent szertartásrend egésze legyen hozzáigazítva úgy a templomhoz, a hívők közösségéhez, a lelkipásztori körülményekhez, mint általában az emberek gondolkodásához. A II. Vatikáni Zsinat szellemében a liturgikus cselekménynek közösségi (vö. KEK, 1142-1143.) és nyilvános, hivatalos jellege van, vagyis nem magán-, hanem az Egyház – a püspökök köré gyűlt és rendezett szent nép (plebs sancta sub Episcopis adunata et ordinata) – cselekménye. Isten üdvözítő tevékenységének egésze nyilvánul meg ebben a képben, olyan, mint az Úr varratlan köntöse: „A mi népünk megtörhetet-

len egységét nyilvánítja ki az egybeszótt, varratlan köntös. Ruhájának előképében és jelében Egyházának egységét hirdette ki” – írja Szent Cyprianus (*A katolikus Egyház egységéről*, 7.) A püspök tehát nemcsak az Egyház egységének látható jele, hanem annak hivatali felelőse is: öröködik az egység fölött, különösen a hit és a szentségek ünneplése terén: nem pusztán jogalkalmazó, hanem a liturgia pásztori letéteményese, akinek Krisztus a mintája (vö. KEK, 1561-1566.) Ő az, aki az Apostoli Szentszék liturgikus szabályozását betartja és betartatja, valamint kiadja az egyetemes előírásokat kiegészítő részleges, kötelező jellegű liturgikus szabályokat (vö. CIC, 838. kán. 4§; 392. kán 2§.) Mindezekből világosan kitűnik a püspöki szolgálat eucharisztikus jellege és a vele járó jogok, felelősség és köteleesség: 1. miközben emberileg rugalmasságra törekszik, hűséges az elvekhez, egyensúlyt hoz létre az autoritás és a szolgálat között: szabályoz és ösztönöz; 2. érzékeny a hívő közösség lelkiségére, történetére, társadalmi összetételére: meghallgat és komolyan értékeli; 3. belső koherenciával és erkölcsi stabilitással végzi a szolgálatát – Krisztusban, a liturgia forrásában találja meg önazonosságát és efelé vezet a rábízottakat; 4. alázattal szolgálja az Egyház egységét az imádságban, mivel 5. tudatában van annak, hogy a liturgia elsősorban misztérium.

Sztankó Attila

A HÉT SZENTJE

Boldog Zdenka Cecília Schelingová

Július 31.

Mélyen hívő, tízgyermekes családban született. Plébániájukon 1929-től a Szent Keresztről nevezett irgalmas nővérek szolgáltak, akiknek jelenléte nagyban hozzájárult szerzetesi hivatásának megérlelődéséhez. Vonzotta az úgynevezett kereszties nővéreknek a feltétel nélküli szeretetből táplálkozó élete. Már tizenöt évesen be akart lépni a rendbe Pozsonypüspökiben, de előbb ápolónői iskolába és egy radiológiai tanfolyamra küldték. 1936-ban kezdte meg a noviciátust, ekkor kapta a Zdenka nevet. A fogadalomtétel után ápolónő lett Homonnán, majd a pozsonyi kórház radiológiai osztályán. Nagy odaadással, szeretettel és együttérzéssel ápolta a betegeket. A kommunista hatalomátvételt követően feloszlatták a szerzetesrendeket, de Zdenka továbbra is a kórházban dolgozhatott. 1952-ben segített elmenekülni egy beteg, rab papnak, akit a Vatikánnak való kémkedés vádjával börtönöztek be, és a kórházból Szibériába akarták száműzni. Zdenka altatót adott az őrnék, és az éjszaka folyamán néhány ember segítségével a pap sikeresen megszökhett. Az ügy kivizsgálása közben Zdenka is gyanúba keveredett. Egy munkatársa így emlékezett vissza: „Azt mondta nekem: Tudom, hogy eljött az időm.” Ennek ellenére néhány nappal később még három papot és három kispapot próbált megszöktetni a kórházból, de leleplezték és letartóztatták. Kegyetlenül megkínózták, meztelenre vetkőztetve teljesen

összeverték. Tizenkét évre ítélték. Számos börtönt megjárt, mindvégig nagy alázattal fogadta a kínzásokat és a rossz bánásmódot. Egy nap kórházba szállították, és leműtö-ték a melleit. Ő is észrevette, hogy a kínzások

Ivancsó István

A hét liturgiája

C év

JÚLIUS 31., CSÜTÖRTÖK – Loyolai Szent Ignác áldozópap emléknapja (Heléna, Oszkár) – Kiv 40,16–21.34–38 – Mt 13,47–53.
AUGUSZTUS 1., PÉNTEK – Liguori Szent Alfonz Mária püspök és egyháztanító emléknapja (Boglárka) – Lev 23,1.4–11.15–16.27.34b–37 – Mt 13,54–58.
AUGUSZTUS 2., SZOMBAT – Vercelli Szent Özséb püspök vagy Eymard Szent Péter Julián áldozópap emléknapja (Lehel) – Lev 25,1.8–17 – Mt 14,1–12.
AUGUSZTUS 3., ÉVKÖZI 18. VASÁRNAP (Hermina, Ágost, Nikodémusz) – Préd 1,2; 2,21–23 (*A Prédikátor a mulandó dolgok hiába-valóságát állítja elénk.*) – Kol 3,1–5.9–11 (*Keressétek az odaföntvalókat!*) – Lk 12,13–21 (*Kerüld a kapzsiságot! Nem tudod, mire marad, amit szereztél.*) – **Zsolozsma:** II. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 222 – ÉE 591, Ho 222 – ÉE 144, Ho 123 – ÉE 540, Ho 150 – ÉE 190.

JÚLIUS 27., ÉVKÖZI 17. VASÁRNAP (Szent Charbel Makhlouf áldozópap, Olga, Árvácska) – Ter 18,20–32 (*Ábrahám könyörög az Úrhoz, hogy ne pusztítsa el Szodoma és Gomorra városát.*) – Kol 2,12–14 (*A mennyei Atya – Krisztussal együtt – minket is életre támaszt.*) – Lk 11,1–13 (*Jézus imádkozni tanítja apostolait. Az állhatatos imádság meghallgatást nyer.*) – **Zsolozsma:** I. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 221– ÉE 590, Ho 221 – ÉE 150, Ho 116 – ÉE 598, Ho 274 – ÉE 361.
JÚLIUS 28., HÉTFŐ (Győző, Szabolcs, Viktor) – Kiv 32,15–24.30–34 – Mt 13,31–35.
JÚLIUS 29., KEDD – Szent Márta, Mária és Lázár emléknapja (Flóra, Beátrix, Virág) – 1Jn 4,7–16 – Jn 11,19–27 vagy Lk 10,38–42.
JÚLIUS 30., SZERDA – Aranyzsavú (Krizológ) Szent Péter püspök és egyháztanító emléknapja (Judit) – Kiv 34,29–35 – Mt 13,44–46.

miatt maradandó sérüléseket szerzett, de nem mondták meg neki, mi a baja. Mikor megtudta, hogy az onkológiai osztályon van, rájött, hogy azért operálták meg, mert a verések miatt rákos daganatok keletkeztek a mellében. A kórházban reggeltől estig imádkozott. Egy ápoló így emlékezett vissza: „Amikor megkérdeztem tőle, kiért imádkozik ilyen buzgón, azt mondta: »Elsősorban azokért imádkozom, akik megkínóztak és megaláztak. Azt kérem az Úrtól, hogy lágyítsa meg a szívüket, hogy mással ne tegyék azt, amit velem.«” 1955-ben rossz egészségügyi állapotára hivatkozva szabadon bocsátották. A félelem légkörében azonban sem a pozsonyi anyaháza, sem a városi kórház nem fogadta be. Egy nagy-szombati barátja vette magához, és az ottani kórházban kapott egy ágynak, mielőtt meghalt. 1970. április 6-án rehabilitálták.

L.K.

Közös a siker és a felelősség is

A Pázmány bölcsészkarának diplomaátadója a Szent István-bazilikában

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsész- és Társadalomtudományi Kara 2024/25-ös tanévének diplomaátadó ünnepségét július 17-én, csütörtökön tartották Budapesten, a Szent István-bazilikában.

A nap folyamán három turnusban több mint hatszázan vehették át oklevelüket a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsész- és Társadalomtudományi Karának (PPKE BTK) diplomaátadóján. Az ünnepség elején Kuminetz Géza, a PPKE rektora vezetésével a Szent István-bazilika oltára elé vonultak az egyetem és a bölcsészkar vezetői: Szabó István rektorhelyettes, Birher Nándor Máté, a PPKE BTK dékánja, Nemesi Attila László tanulmányi dékánhelyettes, Kőszeghy Miklós tudományos és kutatási dékánhelyettes és Major Balázs külügyi és társadalmi kapcsolatokért felelős dékánhelyettes.

A diplomaosztón a Pázmány társkarainak és az egyetem partnerintézményeinek vezetői, a bölcsészkar oktatói és munkatársai mellett többek között jelen volt és a köszöntőbeszédet mondott Hegyi László, a Kulturális és Innovációs Minisztérium Felsőoktatásért, Szak- és Felnőttképzésért, Fiatalokért Felelős Államtitkárságának főtanácsadója, Kotánczi Hanna, a Hallgatói Önkormányzat (HÖK) elnöke, valamint Marti Zoltán, az Alumni Tanács tagja.

A Himnusz közös elnéklése után Kuminetz Géza rektor adott hálát Istennek az új diplomásokért, a tanulmányi évek eredményeiért. A rektor beszédében a Pázmány katolikus értékrendjét hangsúlyozta, amelyet a tanulmányi évek során az oktatók igyekeztek átadni a hallgatónak.

A rektor arról beszélt, hogy vannak olyan alapelvek és bizonyos készségek, amelyek segítenek a valós (és nem a látszat-) ismeretek megszerzésében. „A hitnek nem a tudás, hanem a hitetlenség az ellentéte, a tudásnak pedig nem a hit, hanem a tudatlanság. Az emberi élet és kultúra egyaránt épül hitre és tudásra, ezek örök kísérőink. De ha egymás antagonisztikus ellentétévé válnak, akkor kísértőink lesznek. Hol a tudás akarja leigázni a hitet, hol a hit próbálja maga alá gyúrní a tudást” – folytatta a rektor.

A Pázmány vezetője hozzátette: a valódi ismeretek megszerzésében

a szellem sajátos készségei segítenek, amelyek nem velünk születettek. Kuminetz Géza ezek közül a tárgyilagosságot, a bátorságot és a felelősségvállalást emelte ki. Ezen erények együttes érvényesítésére példaként egy megtörtént esetet mesélt el, amely Kodály Zoltánról szólt. Egy alkalommal a kollégák a zenetudós asztalára tették egy újdonsült zenemű kottáját. Kodály azonnal tanulmányozni kezdte a művet, s közben a munkatársai arra lettek figyelmesek, hogy a tudós-művész arca egyre inkább elsötétül, láthatóan nagyon küzd magában valamivel. Egy idő után Kodály a foga közt a következő mondatot préselte ki: „jobb, mint az enyém”. „Erre a szellemi magaslatra kelleni eljutni, és ezt kívánom önöknek, frissdiplomásoknak is. Az elmúlt években az egyetemünk igyekezett megadni ehhez a szellemi-spirituális tőkét” – zárta a köszöntőjét a Pázmány rektora.

A beszéd után egyetemes köszöngések hangzottak el Birher Nándor, a PPKE BTK dékánja vezetésével. A dékán többek közt könyörgést mondott a bölcsészkar oktatóiért, munkatársaiért is, valamint külön megemlékezett a meghalt kollégákról, köztük a napokban elhunyt M. Kiss Sándor Széchenyi-díjas történészről, a PPKE BTK professzor emeritusáról, a Történettudományi Intézet korábbi vezetőjéről.

Hegyi László, a Kulturális és Innovációs Minisztérium Felsőoktatásért, Szak- és Felnőttképzésért, Fiatalokért Felelős Államtitkárság főtanácsadója köszöntőjében buzdította a

frissdiplomásokat, hogy „legyenek büszkéik, hogy a Pázmányon szerezhettek oklevelet, és itt, a Szent István-bazilikában vehetik át, még akkor is, amikor egyes vélemények szerint itt veszélyeztetik a tudományos integritást, amikor nehezményezik az egyetem nevében használt katolikus szóból eredő kötelezettségeket

és azt állítják, hogy alma materük a vallási extrémizmus egyik bástyája. Bölcsészként, társadalomtudósként ne higgyenek ezeknek a hangoknak! – mondta. Az egyházi intézmények elidegeníthetetlen joga és kötelessége, létesítő oka, hogy az adott Egyház tanítását közvetítsék. Magyarországon ma szabad egyetemválasztás van; a hallgatók tizenegy, az oktatók tizenhárom százaléka tevékenykedik egyházi főiskolán, egyetemen.

Engedtessek meg ezen intézmények számára, hogy saját értékrendjük szerint végezzék munkájukat, és munkatársaiktól is elvárhassák ezt.”

Hegyi László hozzátette: „a középkorban az egyházi intézmények úgynevezett hiteles helyek voltak, joguk volt oklevelek kiállítására. Ma, amikor az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye társzékesegyházában átvesszük a végzettségüket tanúsító oklevelüket, amelyet a PPKE állított ki, szintén egy hiteles helyről kapják a diplomájukat. Ezt a hiteles helyet

Pázmány Péter 390 évvel ezelőtt a kereszténység időtálló értékeinek képviselőjére, tanítására alapította. Az egyetem ma sem tehet mást, s ezt minden oktatónak és hallgatónak

tudnia kell és tiszteletben kell tartania, amikor mérlegeli, hogy csatlakozzon-e a Pázmány közösségéhez.”

Ez a stratégia gyümölcsöző, hiszen az elmúlt években évenként mintegy ötszáz fővel nőtt a PPKE bölcsészkarára első helyen jelentkezők száma – szögezte le a minisztériumi főtanácsadó.

A dékán hangsúlyozta, hogy a Pázmány és a diplomásai együtt vesznek részt a küzdelmekben és a sikerekben is. „E sikerek jelentős része önöknek köszönhető” – fordult a frissdiplomásokhoz Birher Nándor, majd arról is beszélt, hogy „a Pázmányosokról köztudott, hogy jó emberek, van szívük, és ezt a munkaerőpiac is tudja.” Birher Nándor kifejtette: „Pázmányosként felelősek lettünk egymásért, a lelkünk is összekapcsolódott. Ugyanakkor a közös sikerek nem valósulhattak volna meg a Katolikus Egyház, hazánk, a család és a barátok támogatása nélkül. Köszönöm mindezt!” A dékán beszédében Ferenc pápa utolsó enciklikájából is idézett: „a költészet és a szeretet fogja megmenteni az emberiséget”. Engedjék, hogy a költészet, a szívük éljen Önökben! Ami ugyanis a szívben történik az az

örökkévaló, a tudás mindig csak a szív szolgálatlányja lehet – folytatta Birher Nándor. A Pázmányos közösség által „kultúrát, életszeretetet, hitet, reményt, szeretetet kívántunk átadni önöknek, így lesz az egyetemünk a remény laboratóriuma. Kívánom, hogy Isten áldja meg minden tevékenységüket!” – zárta beszédét a bölcsészkar dékánja.

A következőkben Kotánczi Hanna, a Bölcsész- és Társadalomtudományi Kar Hallgatói Önkormányzatának elnöke szólt a frissdiplomásokhoz és családtagjaikhoz, majd Marti Zoltán, a PPKE Bölcsész- és Társadalomtudományi Kar Alumni Tanácsának tagja köszöntő szavait hallhatták a jelenlévők a Pázmány nagy családjának összetartó erejéről. A beszédek után kezdődött a diplomák átadása, amelyben részt vett Kovács Ákos, a Kommunikáció- és Médiatudományi Intézet vezetője, Kántor Zoltán, a Nemzetközi és Politikatudományi Intézet képviselőjében és Bögre Zsuzsanna, a Szociológiai Intézet képviselőjében. Az ünnepi alkalmon a zenei szolgálatot Szotyori Nagy Gábor orgonaművész látta el. Aznap további két turnusban folytatódott a PPKE bölcsészkar diplomaátadója.

Körössy László
Fotó: Lambert Attila

Újra indul a regisztráció

XIV. Leó pápa szeptember 6-ára tűzte ki Bódi Mária Magdolna boldoggá avatásának időpontját. Július 19-én ismét megnyílt a regisztráció az ünnepre. Az alábbiakban fontos információkat olvashatnak azok is, akik korábban már regisztráltak a boldoggá avatás elhalasztott időpontjára.

Aki korábban már regisztrált az eseményre, az a napokban e-mailben megkapja a részvételének megerősítéséhez szükséges linket. A linkre kattintva lehet megerősíteni, de akár módosítani is a korábbi regisztrációt. A korábbi regisztráció törlésére is van mód. Figyelem: a meg nem erősített regisztráció érvénytelenné válik! A szervezők kéri, hogy mindenki figyelje az e-mail-fiókját! Aki még nem regisztrált, most is megteheti a www.boldoggaavatas.hu oldalon. Ez csupán néhány percet vesz igénybe.

Szeptember 6-án a Veszprémi Főegyházmegye történelmi eseménynek ad otthont: az egyházmegyében született hitvalló, Bódi Mária Magdolna boldoggá avatása nemcsak a város

és a főegyházmegye, de a Magyar Katolikus Egyház számára is rendkívüli ünnep lesz.

A korábbi regisztrált zarándokok száma a boldoggá avatás elhalasztott időpontját (április 26.) megelőző napokban 10 005 fő volt. A regisztráció alapján a zarándokok elsősorban busszal érkeznek, de ingyenesen igénybe vehető a Magdolna-zarándokvonat is, Budapestről indul. A veszprémi V-Busz továbbra is különjáratokat biztosít a város különböző pontjai között, így a vasútállomás, a vár és a szentmise helyszíne, a ONE Veszprém Aréna között, és az érkezők akadálymentes közlekedéssel számolhatnak. A helyszínen több száz fős segítőcsapat gondoskodik majd az ünnep zavartalan lebonyolításáról.

Az ünnep új időpontja lehetővé teszi, hogy a korábbi időpontra tervezett eseményeket megszervezze a főegyházmegye. Így a fő helyszín továbbra is a ONE Veszprém Aréna előtti tér lesz. A boldoggá avatást követően Bódi Mária Magdolna ereklyéje a Szent Imre-oltáron kap majd helyet a Szent Mihály-főszékesegyházban, ahol a hívek tisztelettel adózhatnak előtte. A torlódások elkerülése érdekében a zarándokokat továbbra is a tömegközlekedési eszközök használatára és a szervezett érkezésre buzdítják a szervezők.

Bódi Mária Magdolna boldoggá avatása

Szentmise

Veszprém Aréna

2025. szeptember 6. 11:00

Kapunyitás: 8.00

házban, ahol a hívek tisztelettel adózhatnak előtte. A torlódások elkerülése érdekében a zarándokokat továbbra is a tömegközlekedési eszközök használatára és a szervezett érkezésre buzdítják a szervezők.

Kérnek minden korábban regisztrált zarándokot, hogy a hamarosan e-mailben érkező tájékoztató szerint erősítse meg részvételét, illetve szükség szerint módosítsa azt. A meg nem erősített regisztráció érvénytelenné válik.

Aki korábban nem jelentkezett, regisztrálhat az eseményre a www.boldoggaavatas.hu oldalon.

Amennyiben problémát tapasztalnak a regisztráció során, írjanak a regisztracio@boldoggaavatas.hu címre! A regisztrált résztvevők az eseményhez közeledve részletes tájékoztatást kapnak majd, amely általános tudnivalókat, térképet és a belépési pontok elhelyezkedését is tartalmazza.

A programok részleteiről tájékozódhatnak a boldoggá avatásra létrehozott www.bodimariamagdolna.hu honlapon és a főegyházmegye weboldalán (www.veszpremiersekszeg.hu)

Forrás és fotó: Veszprémi Főegyházmegye

Pápai áldás a magyar népre

Sulyok Tamás köztársasági elnök
hálája a Szentatya imájáért

Sulyok Tamás köztársasági elnök július 19-én, szombaton közzétett Facebook-bejegyzésében hálával írt XIV. Leó pápa leveléről, amelyben a Szentatya áldást küldött a magyar népre, és imádságban kérte a Mindenható oltalmát hazánkért és népünkért.

„Mélységes tisztelettel fogadtam XIV. Leó pápa jókívánságait és áldását. A Szentatya szavai – a hit, a béke és a szolgálat szellemében – lelki megerősítést és reményt jelentenek nemzetünk számára. Örömmel és hálás szívvel gondolok imádságaira, melyeket Magyarorszáért, népünk gyarapodásáért és honfitársaink életére kért áldásként a Mindenhatótól. Deo gratias et caritati Ecclesiae.”

Forrás: Sulyok Tamás köztársasági elnök
Facebook-oldala
Fotó (archív): Lambert Attila

Ökumenikus imádság A roma holokausz és a kislétai gyilkosság évfordulóján

A Sant'Egidio közösség augusztus 3-án, vasárnap 19 órakor ökumenikus imádságban emlékezik meg a pharrajimosról (roma holokausz) és a kislétai gyilkosságról a budapest-józsefvárosi Szent József-templomban (Budapest VIII., Horváth Mihály tér 7.) Az imádságot Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök vezeti.

2009. augusztus 2-áról 3-ára virradóra kislétai házban, álmában agyonlőtték Balogh Máriát, és súlyosan megsebesítették tizenhárom éves lányát. A bűncselekmény egy hat életet kioltó és tucatnyi sérültet követelő gyilkosságsorozat utolsó epizódja volt. Az áldozatok valamennyien cigányok voltak. 1944-ben ugyanezen az éjszakán az auschwitz-birkenauai haláltáborban a náci meggyilkolták az addig életben maradt több mint háromezer romát és szintiit.

Az imádságon várhatóan részt vesz a gyilkosságsorozat néhány túlélője is.

Szöke Péter, a Sant'Egidio közösség
regionális és budapesti felelőse

KITEKINTŐ

A gázai plébániát ért támadásról

Egy izraeli harcokcsíról érte találat július 17-én a Szent Család latin plébániát Gázában. Hárman meghaltak, tizenegyen megsebesültek a támadásban. Összefoglaljuk a katolikus híriügynökségek lapzártáncig kiadott nyilatkozatait.

„Reggel 10 óra körül a Szent Család latin plébániát, az egyetlen gázai katolikus templomot – amely körülbelül ötszáz menekült kereszténynek ad otthont, akik a háború miatt mindent elvesztettek – egy izraeli tank találta el: három halottja és tizenegy sebesültje van a támadásnak. Pánik tört ki a menekültek között a templom tetején lévő kereszt mellett történt robbanás után, amelynek következtében szilánkok és törmelék hullott az udvarra” – Anton Asfar, a Caritas Jerusalem igazgatója mondta el a SIR híriügynökségnek a gázai katolikus plébániát ért bombázás részleteit.

A híriügynökségnek nem sokkal korábban a jeruzsálemi latin pátriárka, Pierbattista Pizzaballa bíboros adott hírt rövid nyilatkozatban: „Ma reggel eltalálták a Szent Család latin plébániát Gázában. Három ember meghalt, tizenegy pedig megsérült, néhányan súlyosan. A plébános, Gabriel Romanelli atya könnyekben sérült, kórházban ápolják.” Meghalt Saad Salameh, a plébánia hatvanéves gondnoka, aki a támadás idején az udvaron tartózkodott; egy nyolcvannégy éves asszony, Fumayya Ayyad, aki a Caritas pszichoszociális támogatást nyújtó sátrában volt éppen. A harmadik áldozat a hetvenév körüli Najwa Abu Daoud, aki Ayyaddal együtt a sátorban tartózkodott.

A plébánia területén tartózkodó emberek rettegnek, a szobáikba, az iskolai tantermekből kialakított helyiségekbe zárkóztak. Három fiatal is súlyosan megsérült, akik a templom bejáratánál voltak, őket a helyzet sürgőssége miatt magángépjárművel szállították kórházba – mondta el a Caritas igazgatója. Az üvegszilánkok és repesz is okoztak sérüléseket. Asfar megemlítette: a múlt héten „Romanelli atya arra buzdította az embereket, hogy maradjanak a szobáikban, mivel a heves bombázások és a közeli katonai műveletek egyre veszélyesebbé tették a környéket. Aznap a fenyegetés különösen súlyossá vált, mert az izraeli tankok a templomkomplexum közelében voltak, és a környéket is folyamatosan támadták.”

Asfar felidézte a Caritas Jerusalem egyik munkatársának szavait: „Ha Gabriel atya nem kérte volna, hogy maradjunk otthon, a mai mászárulásnak legalább ötven-hatvan halottja lenne”. A Caritas Jerusalem kapcsolatban áll gázai csoportjával, hogy friss információkat kapjon a sebesültek állapotáról. Felhívást tettek közzé: „Arra hívunk minden felet, hogy tisztelje és védje az istentiszteleti helyeket és a humanitárius menedékhelyeket. A menedéket kereső

civilek megtámadása vagy veszélyeztetése súlyos megsértése a nemzetközi humanitárius jognak és sérti az emberi méltóságot.” XIV. Leó pápa Pietro Parolin bíboros államtitkár által aláírt üzenetet küldött Gabriel Romanelli plébánosnak és az egész plébániai közösségnek.

Ibrahim Faltas, a Szenföldi Kusztdóia vikáriusa az Olasz Püspöki Konferencia lapjának, az *Avvenire*-nek nyilatkozva elmondta, hogy telefonon beszélt Gabriel Romanelli atyával és a helyettes plébánossal, Juszeff Aszaddal. Napok óta kétségbeesett üzenetek érkeztek a Szent Család-templomból. Az elmúlt hónapokban Gáza városa és a Zejtún negyed a harcok középpontjában állt. Rettegtek, és joggal – mondta. Pontosította, hogy a plébánia 541 menekültnek, köztük száz gyermeknek nyújt menedéket. Hárman a háború alatt születtek.

A sérülteket az al-Alhi kórházba szállították Gázában. A háború előtt ez egy jó kórház volt, de mára az egészségügyi rendszer tönkrement. „A klinikák és az orvosi központok, még ha nyitva maradtak is, gyakorlatilag használhatatlanok, mert nincs ellátás, áram és személyzet. Rengeteg orvos és ápoló meghalt, mások nem

tudnak eljutni a létesítményekbe a harcok miatt, vagy délre menekültek. Ilyen körülmények között lehetetlen gyógyítani. A helyzetet még fájdalmasabbá teszi, hogy a gázai plébánián történt eset nem egyedi. Mindennap folyamatosan halnak meg emberek a bombák, a nélkülözés, a kimerültség miatt. Csak szinte senki sem veszi észre. Megszoktuk, normálisnak tartjuk. De ez nem normális.”

A Hebrew University friss, műholdas térképek alapján készült tanulmánya szerint legalább hetven százalékos az épületek pusztulása. Ezt így kommentálta a vikárius: „Gázának nincs több ideje. Nem bírja tovább. A helyzet katasztrofális. A Gázai övezet, ahogy október 7. előtt ismertük, már nem létezik: egész városokat teljesen leromboltak. Gáza mára felismerhetetlen a lakosok számára is. A lakosság kétharmada menekült, és az evakuálási parancsok miatt folyamatosan vándorol. Amint áttelepülnek valahová, onnan is elűzik őket. És egyébként sincs biztonságos hely. Még a plébánia sem.”

Fordította: Thullner Zsuzsanna
Forrás: AgenSIR; Avvenire

A július 20-i Úrangyala imádság után a pápa kifejezte mélységes szomorúságát az izraeli hadseregnek a Gázavárosban lévő Szent Család katolikus plébánia ellen intézett támadása miatt, és újabb határozott felhívást intézett a háború befejezésére és a humanitárius jog betartására.

„Ezekben a napokban is drámai hírek érkeznek a Közel-Keletről, különösen Gázából. Szeretném kifejezni mélységes szomorúságomat az izraeli hadseregnek a Gázavárosban lévő Szent Család katolikus plébánia ellen intézett támadása miatt, mely – mint tudjátok – csütörtökön három keresztény halálát okozta és többeknek súlyos sérülést okozott. Imádkozom az áldozatokért, Saad Issa Kostandi Salamehéért, Fumia Issa Latif Ayyadért, Najwa Ibrahim Latif Abu Daoudért, és különösen közel vagyok lélekben családtagjaikhoz és az egyházközség összes tagjához. Ez a cselekmény – sajnos – a gázai polgári lakosság és az istentiszteleti helyek elleni folyamatos katonai támadásokat tetézi.

Ismételten kérem, azonnal vessenek véget a háború barbárságának és találjanak békés megoldást a konfliktusra! A nemzetközi közösséghez azzal a felhívással fordulok, hogy tartsa be a humanitárius jogot és tartsa tiszteltben a polgári lakosság védelmére vonatkozó köte-

lezettséget, valamint a kollektív büntetésnek, a megkülönböztetés nélküli erőszak alkalmazásának és a lakosság erőszakos kitelepítésének tilalmát. Szeretett közel-keleti keresztényeinknek azt mondom: osztozom abban az érzéseitekben, hogy keveset tehettek ebben az oly drámai helyzetben. A pápának és az egész Egyháznak a szívében vagytok. Köszönöm hívó tanúságtételeket. Szűz Mária, Levante asszonya, a történelemben felkelt új Nap hajnala, szüntelenül oltalmazzon benneteket, és kísérje a világot a béke hajnala felé.

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican Media

Ne legyen több áldozat!

gázai család számára is: több száz tonna élelmiszert és elsősegély-csomagokat, valamint szükséges

kátus továbbra is rendíthetetlenül kiáll a keresztény közösség és Gázai teljes lakossága mellett. „Nem fog-

Pizzaballa pátriárka meglátogatta a gázai plébániát

orvosi felszereléseket is. Emellett a patriarkátus biztosította a plébániát ért támadásban megsebesült személyek evakuálását Gázán kívüli egészségügyi intézményekbe, ahol ellátásban részesülnek. A patriar-

juk őket elfelejteni, és nem hagyjuk őket cserben” – áll a közleményben.

A jeruzsálemi pátriárkák és egyházi elöljárók július 18-án közös nyilatkozatot adtak ki, amelyben szolidaritásukat fejezik ki a gázai

katolikus plébánián menedéket kereső emberekkel. „Meginthatatlan egységben, határozottan elítéljük ezt a bűncselekményt” – fogalmaztak a nyilatkozatban. A templomok szent helyek, amelyek biztonságát meg kell őrizni. A nemzetközi jog is védi őket. Egy olyan templom célba vétele, amely közel száz menekültnek ad otthont, köztük speciális igényű gyermekeknek, e törvények megsértése. Ez egyben az emberi méltóság megsértése, az emberi élet szentségének lábbal tiprása, valamint egy szent hely megszenteltetése is.”

Az egyházi vezetők imáikról biztosítva a Gázában élőket felszólították a nemzetközi közösséget, hogy sűrítse az azonnali tűzszünetet, amely lépés a háború befejezéséhez. „Arra is kérjük őket, hogy garantálják az összes vallási és humanitárius helyszín védelmét, és gondoskodjanak az éhező tömegek megsegítéséről az egész Gázai övezetben” – olvasható a nyilatkozatban.

Fordította: Szalontai Anikó
Forrás és fotó: Vatican News
angol nyelvű szerkesztősége

Ahol te élsz, visszatér a remény

A Fokoláre Mozgalom találkozója, a Máriapoli Gödöllőn

(Folytatás az 1. oldalról)

A Máriapoli többnapos közösségi együttlét, lelki gyakorlat a Fokoláre Mozgalom lelkiségében, az egység és egyetemes testvériség lelkületében, azért, hogy itt megerősödve a Máriapoli után is tovább tudjuk adni ezt a szeretetet, ki-ki a rá jellemző, sajátos módján.

1943 a Fokoláre Mozgalom születési éve, ekkortól kezdett kialakulni Chiara Lubich körül az első trentói közösség. 1949 nyarán Chiarának és néhány fokolártársának lehetősége nyílt arra, hogy a közeli hegyekben, a Dolomitokba menjenek pihenni. Visszahúzódtak a világtól, de megtartották az evangéliumi életmódjukat, mely életüknek értelmet adott. Egy egyszerű hegyi parasztházban töltötték ezeket a napokat. 1949-ben heten voltak, 1959-re pedig már tizenkétezen. A következő években – az időközben Máriapolinak keresztelt közös nyaralás – átlépte Olaszország, majd Európa határait, és lassan elterjedt mind az öt kontinensen. Magyarországon 1977-ben és 1978-ban voltak az első Máriapolik – kis létszámmal, de nagy lélekkel jöttek össze a résztvevők. Majd elérkezett az ideje. Július 9. és 13. között a gödöllői campust megtöltötték az ország minden tájáról érkezett családok, egyedülállók, gyerekek, felnőttek. A délelőtti közös elmélkedések és a délutáni csoportbeszélgetések egyik fő vezérmotívuma, a 2025-ös szentév témájához kapcsolódva, a remény volt.

Miközben a felnőttek programja zajlott, a közel kétszáz kiskorú gyermeknek korosztályok szerint tartottak foglalkozást a Máriapoli lelkes gyermek-felelősei. Karszalagunkon olvashattuk a Máriapoli mottóját a közösség egyik régi dalszövegéből: „Ahol te élsz... visszatér a remény”. Meghívást kapunk arra, hogy miközben a napi feladatainkkal vagyunk elfoglalva, tudatosan keressük a reményt. Az itt töltött idő jó gyakorló pályája volt ennek a mentalitásnak. „A remény fény az éjszakában. Ajándék, mert Isten az, aki felajánlja nekünk. Nem pusztán optimizmus. Reménykedni azt jelenti, hogy várunk valamire, ami már megadatott nekünk: az üdvösségre. Megízlelni, hogy egy olyan Isten szeret, aki osztozik életünkben.”

Arról is hallottunk, hogy a felebarát iránti szeretet az egység lelkiségének egyik sarkalatos pontja. Mikor is valósítom meg ezt az igazán jézusi szeretetet? Ha megpróbálok mindenkit szeretni (azok felé is lépni, akikkel szemben természetemből fakadóan nehéz); elsőként szeretni (és nem várni a másik lépését); igyekszem mindenkiben Jézust látni (törekedni az evan-

géliumi szeretetre); és felvenni, együtt megélni a másik emberrel a fájdalmát vagy örömét.

Két színvonalas és tartalmas kerekasztal-beszélgetésre is sor került. A színódusi témájú kerekasztal körül három püspök és három laikus beszélgetett. Pál József Csaba temesvári megyéspüspök és Kocsis Fülöp görögkatolikus érsek-metropolita a szinodalitásról szóló színódus két vatikáni ülészakájának résztvevői voltak, tehát személyes élményeikből is me-

ritettek. A harmadik püspök résztvevő Marton Zsolt váci megyéspüspök volt, a kérdező Paksy Eszter, laikus beszélgetőtársak pedig a szinodalitás témáját és gyakorlatát az elmúlt években elmélyítő és gyakorló Berényi Szilvia és Vadász Dénes.

Nemcsak megemléződött a színódusi ülészakákon gyakorolt „léleken beszélgetés” módszere, hanem meggyőző példáját is elének élték a színpadról. Minden kérdésre három percen belül válaszoltak a résztvevők, amelyet a többiek teljes odafigyeléssel követtek. Kocsis Fülöp érsek javaslatára itt is tartottunk közben – két kör után – három perc csöndet, „hogy a Lélek is kapjon ennyi időt”, Őt is meghallgathassák a jelenlévők.

Pál József Csaba püspöktől megtudtuk, hogy a Szentlélek szól bennünk, de szól a másikban is. Olyan légkör jön létre, hogy nincs különbség a beszélgetés és az imádság között. Marton Zsolt püspök arról beszélt, hogy amikor püspök lett, és megkérdezte az Úrtól, mi a dolga, ezt kapta: „Evangéliumi egységközösséget építünk”. Ennek nyomán sokféle módon mozdítja elő ezt a közösséget püspöksége kezdetétől. Kocsis Fülöp érsek szerint a szinodális Egyház létrehozásához mindannyiunknak növekednünk kell, egy lépéssel többet kell tennünk az Istennel való kapcsolatban.

A második kerekasztal-beszélgetésre szombat délelőtt került sor, Gáborné Haáz Andrea beszélgetett Gloviczki Zoltánnal, az Apor Vilmos Katolikus Főiskola rektorával, valamint Uzsálné Pécsi Rita pedagógussal, neveléskutatóval a reményről a nevelésben és az oktatásban. Gloviczki Zoltán hangsúlyozta, mennyire természetes, hogy az egység lelkiségéből kiinduló nemzetközi Fokoláre Mozgalom foglalkozik pedagógiával is. Bár nincsen egy, a közösség által kidolgozott pedagógiai módszer, a szemlélethez sokat hozott Chiara Lubich, melynek három kulcsfogalma az egység, az evangélium és a bátorság. A katolikus nevelés szempontjából ennek azért van jelentősége, mert a szülők, amikor egy katolikus oktatási intézményre gondolnak, biztonságot, rendet, egyfajta konzervativizmust, békét, nyugalmat akarnak a gyerekeiknek. Pedig a katolikuság forradalmi, nem feltétlenül a nyugalomra épül. Kiemelendő a gyermekek szabadsága, illetve a mintaadás: a gyerekek elé éljük azt, amit fontosnak tartunk, és ők szabad akaratukkal választják ezt a mintát.

Pécsi Rita az organikus pedagógiát képviseli, melynek atyja Joseph Kentenich katolikus pap, és a Schönstatt mozgalomból született. Ez sem módszer, hanem szemléletmód. A szemlélet öt alapértéket képvisel, amelyek a mai pedagógia világában csak az organikus iskolákban lelhetők fel: 1. korosztályi alapokra építeni; 2. a bizalom; 3. a kötődés;

Paksy Eszter kérdezte Marton Zsolt váci megyéspüspöket, Pál József Csaba temesvári megyéspüspöket, Kocsis Fülöp görögkatolikus érsek-metropolitát, Berényi Szilviát és Vadász Dénest a színódusi témájú kerekasztal-beszélgetésen

4. a szövetség pedagógiája; 5. az eredetiség. Ez utóbbi értéke abban is megnyilvánul, hogy egyfajta ideál-pedagógiát követ: mindenből azt hívjuk elő, ami elrejtve benne van. Az érzelmi intelligencia fejlesztése mellett itt is teret kap a szabadságra nevelés, a természetközelség. Az organikus pedagógia pedig azért hasonlít más, alternatív módszerekhez (pl. a Montessori-

módszer, Waldorf-módszer, jezsuita pedagógia, stb.), mert a gyökere a jézusi pedagógia, az evangéliumi nevelés.

A beszélgetés másik központi kérdése a digitális világ hatása volt a gyerekekre. A két kutató hangsúlyozta, milyen fontos a szülők közös fellépése, egyéni felelőssége, ugyanakkor olyan lehetőségek is rendelkezésre állnak már, mint a Digitális Detox öthetes „elvonókúra”.

Mindennap hallhattunk tapasztalatokat a reménnyel kapcsolatban. Például Fejérdy Áron atya arról beszélt, mi támogatja a reményt papi életében. Egyrészt a gyerekekkel, fiatalokkal és kispapokkal való foglalkozás: az ő nyitottságuk, csodálatos készségük meglátni, mit tehetnek másokért. Másrészt a szentségek is erősítik azt: például amikor valaki gyónni jön, hatalmas öröm megtapasztalni a kegyelem megújító erejét. Harmadrészt megtartó, reményt adó a közösség megélése a papi fokolárral és az egyházmegyei csoportokkal.

Meskó Orsolya óvodapedagógusként, majd gyógypedagógusként, végül idősgondozóként élte meg a reményt. „Alkalom volt, hogy ne magamért, hanem másokért éljek” – mesélte a szellemi és testi sérültek között eltöltött évekről. Nyugdíjasként hívta meg Isten a házi idősgondozásra.

*

Íme néhány az utolsó nap megfogalmazódott hála szavai közül: Mimi (szíriai katolikus, egy éve Magyarországon, Gödöllőn tanul ösztöndíjjal): „Mielőtt ideutaztam, a lelki vezetőm azt mondta: »Ahová mész, Jézus már előtted járt.« A »magyar családom« Ili és István itt, Gödöllőn. Az év során hol együtt sírtunk, hol nevtünk, hol a kórházba kísérték el. A Máriapoli számomra család: ezt a családot találtam meg itt is. Jézus köt össze, nem szavak, nem gondolatok.”

Krisztián: „Gyerekkorom óta ismerem a Fokoláre közösséget. Sokáig nem tudtam, mihez kezdjek az élettemmel. Dolgoztam külföldön is, aztán hazaköltöztem. Eddig nem találtam meg a hivatásom. Két éve kezdtem elmélyülni az önkéntes hivatásban, de nem volt mély a kapcsolat Istennel. Most a kiscsoportos beszélgetésen ezt mondtam: érzem, hogy el kellene mennem gyónni, nyitni Isten felé. Mise után szembejött egy atya, a gyónásban pedig pont azt kaptam, amire vágytam. Egy lépést megtettem, mostantól szeretnék apránként Istennel egy komolyabb kapcsolatot kialakítani.” Végül egy „újonc” szavai: „Háromszáz felnőtt és kétszáz gyerek tapintatos, előzékeny és nyugodt légkört teremtett meg.”

Forrás és fotó: Új Város Online

Szeged-Csanádi Egyházmegye

Zánkán táboroztak a családok

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Család-Központja a tábor szervező Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekekért Alapítvány együttműködő szervezeteként az egyházmegyében élő családokat hívott a Balaton északi partján lévő Zánkára – július 4. és 6. között immár nyolcadik alkalommal. Idén hatvanöt család, közel háromszáz fő az egyházmegye huszonegy települését képviselte.

Az Erzsébet Alapítvány által szervezett Családi Erzsébet-táborok kiemelt célja, hogy a családok minőségi időt tudjanak közösen eltölteni, és hátrahagyva az otthoni, hétköznapi problémákat, csak egymásra figyeljenek, együtt játsszanak, szórakozzanak, sportoljanak, strandoljanak vagy – ha ahhoz van kedvük –, egyszerűen csak pihenjenek.

A sokszínű programkínálat (arcfestés és hajfonás, társasjáték, kézműveskedés, trambulinozás, kezeslábas játszótér, kalandparkozás, hajókázás, relax-szoba ellazulni kívánó anyukáknak, akrobatikus kosárlabda-bemutató, könnyűzenei koncert és délutáni családi mozi) és a CsaládKözpont külön programjai között valóban a család minden tagja találhatott magának örömteli tevékenységet. Az egyház-

megye családjainak találkozási lehetőségei – az étkezőben, a strandon és a szállás folyosóin kívül – a péntek esti közös táborkezdés, a reggeli napkezdő énekes ima, szombat esti terefere a házaknál, illetve a vasárnap délelőtti gitáros mise voltak.

A legkisebb gyerekek rögtön a regisztráció után birtokba vehették a babajátzókat, a nagyobbak a kezeslábas játszótérre, de kézműveskedhettek, társasjátékozhattak is. A pénteki

szélvihar miatt nem csobbanhattak azonnal a Balatonban, de ezt másnap bőven be tudták pótolni. A tábor saját kalandparkjában a vállalkozó kedvű gyerekek tesztelhették ügyességüket, vagy az egész család sétahajózásra indulhatott.

Pénteken este a Face Team Akrobatikus Sportszínház csapata szórakoztatta a Főtéren összegyűlteket. A szombati Animal Cannibals-koncerten a szülők és a gyerekek együtt buliztak. Szombat este kötetlen beszélgetések

alakultak ki a rég nem látott ismerősök között, vagy épp új barátságokra is szert lehetett tenni. Vasárnap délelőtt egy igazi, tábori hangulatú szentmisén ünnepelhettek, amit Kondé Lajos pasztorális helynök mutatott be, a zenei szolgálatot pedig a táborozó családok zenélő tagjai adták. Többen a mise után is ottmaradtak a Balaton partján strandolni.

Forrás és fotó: Szeged-Csanádi Egyházmegye

Százötven éve küldetésben

Interjú Magung Fransiskus Xaverius verbita tartományfőnökkel

(Folytatás az 1. oldalról)

Végül nem volt lehetőség a misszióra Németországban. Szent Arnold Janssen Hollandiában, a határ közelében, Steylben alapította meg az Isteni Ige Társaságát. A legelső steyli rendház egy megvásárolt kocsmáépület volt, de huszonöt éven belül már egy nagy rendi központ épült fel a helyén.

A rendben papok és szerzetes testvérek is vannak, és érdekes, hogy az első évtizedekben több testvér volt, mint pap – annak idején ez nagyon hasznosnak bizonyult a missziókban. Az első verbita misszionáriusok (az egyikük Szent Joseph Freinademetz) Kínába mentek – Szent Arnoldban mindig is benne volt a kínai misz-szó vágya –, és utána indultak el az afrikai, az amerikai és az ázsiai országok verbita missziói.

– Idővel két női ága is lett a rendnek...

– Ez egy nagyon szép történet, mert valójában a nők, akik látták, hogy Steylben épült egy missziós ház, maguk jelentkeztek, hogy ők is szeretnének közreműködni ebben a munkában. Elsősorban tehát a missziós vágy mozgatta őket. Eleinte segítőként dolgoztak a rendházban, és lassanként létrejött a Szentlélek Szolgáloi Missziós Nővérek közössége. A társalapító Szent Arnold, Boldog Helena Maria Stollenwerk és Boldog Josepha Hendrina Stenmanns nővérek együtt hozták létre a kongregációt. A missziós munka során látták, milyen fontos az imaháttér, ezért egy harmadik rendet is alapítottak: a Szentlélek Szolgáloi Örökimádó Nővérek kongregációját. Így teljes lett rendi közösség: két aktív missziós férfi és női, illetve egy szemlélődő ággal.

– Ebből a gazdag, százötven éves történetből mi az, ami a mai napig a leginkább meghatározza a rend karizmáját?

– A legfontosabb, hogy az Isteni Ige Társaság missziós jellegű, tehát küldetésben van. A másik pedig a nemzetközisége, ami napjainkban jól látható módon valósul meg: hetvenhét országban dolgoznak verbiták, akik hetvenhat különböző nemzetet képviselnek. Mindenhol interkulturális közösségekben élünk. Szent Arnold Janssen már az elejétől fogva ilyen jellegű rendet álmodott meg. Szépen kifejezi mindezt az idei jubileumi év mottója: A világosság tanúi mindenhonnan, mindenkinek. Tulajdonképpen a kezdetektől ez volt a rend célja: Krisztus világosságát közvetíteni szerte a világban.

– Ma már nem Európából indulnak missziósok távoli országokba, hanem más földrészekről jönnek ide. Mit ad az említett nemzetköziség az európai és a magyarországi misszióhoz?

– Nagyon fontos, hogy ezzel megjelenítjük a világegyházat. Tapasztaljuk például, amikor missziós hétvégét tartunk valahol az országban, nem kell sok, hogy megszólítsuk az embereket, hiszen már azzal, hogy kiállunk eléjük, tanúságot teszünk a világegyházról. A másik, hogy a különböző kultúrákban másként és másként éljük meg a hitünket, és az ide hozott

örökségünkkel gazdagítjuk a magyar Egyházat, a helyi közösséget.

– Az Egyház maga is missziós természetű... Mi a verbita misszió sajátossága, egyedisége?

– Eredetileg az volt a célkitűzés, hogy a verbiták odamennek, ahol még nem hirdették az evangéliumot, vagy a helyi egyház még nem erősödött meg eléggé. A történelem folyamán ez némileg megváltozott. Úgy szoktuk mondani, most inkább kategoriális pasztorációt végzünk, azaz speciális lelkipásztori területeken dolgozunk.

Valóban, az egész Egyháznak missziós küldetése van, sőt, minden megkeresztelt embernek egyénileg is, mégis meg tudjuk találni a helyünket ebben a nagy feladatban. Mindenhol a helyi igényekre ad választ a rend – hatékonyként van általános káptalan, de háromévenként tartományi káptalanokat tartunk, amikor mérlegeljük, mi az, amit érdemes folytatni az adott területen, milyen új kezdeményezéseknek lehetne létjogosultsága... Például Magyarországon legújabbban ilyen a Fülöp-szigeteki vendégmunkásokkal való foglalkozás.

– Magyarországon hol szolgálnak a verbiták?

– A magyar rendtartomány százkilenc éves. Az első időszakban német ajkú hívekkel foglalkoztak a verbiták. Hamar nagyon sok hivatás született itt, ezért szemináriumot létesítettek Kőszegen, Budatétényben, Kiskunfélegyházán. Ez volt a magvetés időszaka. Aztán a kommu-

nizmus időszaka alatt a verbiták sem folytathatták a szolgálatukat – akkor a magyar rendtagok kimentek külföldre, és szerte a világban dolgoztak. Ez a küldés időszaka volt a magyar rendtartományban. Amikor aztán az 1990-es években hazajöttek a magyar verbiták, megint változás történt. Látták, hogy különösen is a világi híveket kell lelkesíteni, ezt segítette például a Cursillo mozgalom (ennek egyik magyarországi meghonosítója a Paraguayból hazatért Gaál Jenő SVD volt – a szerk.). Kiemelt feladattá vált a lelkigyakorlatok tartása papok számára, amit Szent Arnold Janssen már az elejétől fogva nagyon fontosnak tartott. Később becsatlakoztunk a cigánypasztorációba is Körömben, illetve az elmúlt években több plébániát is vállaltunk (Bicske, Vasvár, Kőszegszerdahely, Nagybecskerek-Muzslya). A legújabb szolgálati területünk pedig a már említett Fülöp-szigeteki vendégmunkások pasztorációja.

– Európa és benne Magyarország vonatkozásában újraevangelizációról szoktunk beszélni. Ez talán még nehezebb is, mint az elsődleges misszió. Mi ennek az oka, és hogyan lehet ma, a 21. században újraevangelizálni?

– Nehezebb az újraevangelizáció, mert ez azt jelenti, hogy újra meg kell hívni azokat, akik eltávolodtak az Egyháztól, aminek számos oka lehet. És nem könnyű újra megnyerni az embereket.

Másrészt a mai ember racionális, és csak azt akarja elfogadni, amit ért, illetve ami belefér a gondolkodásmódjába – a hit viszont több ennél. Az a kérdés, hogy tud-e valaki ajtót nyitni, hogy a Szentlélek beköltözzön az életébe, és így egy új zarándokút vegye kezdetét.

A harmadik ok, amiért nehéz az újraevangelizáció, az az elkényelmesedés, a jólét. Az emberek többsége materiális szempontból nem szenved hiányt. Ugyanakkor minden emberben él a vágy a lelki többletre. Az utóbbi időben látható például, hogy az értelmes fiatalok közül egyre többen csatlakoznak egyházi közösségekhez, mert valamiféle belső hiányt éreznek, és keresőkké válnak. Ez sokakat visszavezet az Egyházba, ahol létezik hagyomány, van egyfajta rend.

Az Egyház napjainkban számos téren próbál alkalmazkodni a világhoz – de nem alkalmazkodnunk kell, hanem irányt kell mutatnunk, és a világnak kell alkalmazkodnia hozzánk. Természetesen eszközként lehet használni a világi dolgokat, de nem szabad idomulni a világhoz, mert mi nem e világból valók vagyunk – ahogy Jézus mondta, amikor imádkozott a tanítványokért (vö. Jn 17,14). Ez az Egyház feladata: mutatni kell az utat, az evangélium örömét kell sugározni – ahogy Ferenc pápa az *Evangélium gaudium* kezdetű enciklikájában kifejti –, és ez az, ami aztán vonzóvá teszi az Egyházat a világ számára.

– XIV. Leó pápa már első beszédeiben fontos témaként jelölte meg a missziót. Mit jelenthet ma a missziós Egyház, amikor megannyi új kihívással kell szembenéznie az Egyháznak és a társadalomnak egyaránt?

– Fontos tudatosítanunk, azért van Egyház, mert van misszió, mert az Úr Jézus elküldte a tanítványokat, amiből az első közösségek megszülettek. Ahogy mondani szokás: nem az Egyháznak van missziója, hanem a misszionának van Egyháza. A mai világban sokkal több a lehetőségünk, de sokkal nagyobb a felelősségünk is azzal kapcsolatban, hogy ezt az identitásunkat megéljük. A misszió nemcsak a verbitáké, vagy néhány kiválasztott papé, hanem minden megkeresztelt emberé. Ferenc pápa ezt úgy fogalmazta meg, hogy legyünk kilépő Egyház – ne egy asztal mögött, vagy a plébánián ülünk, hanem lépünk ki a komfortzónánkból. Ma ezt jelenti a missziós hivatás. És hogy át tudunk-e lépni a határokon? Ez egyszerre kihívás és lehetőség a számunkra.

Szalontai Anikó
Fotó: Fábíán Attila

Együttműködés a fejlesztések terén is

Közösen értékelték a tanévet a piarista intézményvezetők

A tanév során minden hónapban találkoznak a piarista intézmények vezetői, hogy megosszák egymással tapasztalataikat, kérdéseiket, közös munkával készítsenek elő stratégiai iránymutatókat és fejlesszék egyes témák mentén tudásukat, gyakorlati kelléktárukat. A második félévben a tartomány pasztorális tervének előkészítésével foglalkoztak.

A félév során figyelemmel kísérték a Coe-dupia nemzetközi piarista pedagógiai konferencia szervezését és aktívan részt vettek a magyar tartomány bemutatásában, valamint a konferencián. Az egyhetes programsorozaton a tartományi pedagógiai és pasztorális projektek megismerésekor kirajzolódott három fontos közös elem: a különböző rendtartományok mindegyike a közösségi válaszok keresésére fókuszál, és az idők jeleit figyelve, innovatív és bátor programokat terveznek és valósítanak meg. A beiskolázáshoz kapcsolódóan az elmúlt félévben közösen gondolkodtak többek között a magyar társadalom demográfiai változásairól – mint például az öregedő korfa és a csökkenő gyermeklétszám –, amely kulcsfontosságú lesz

az elkövetkező évek fenntartható működése tervezésében az iskolák számára.

A kötelező pedagógusképzésekhez kapcsolódva tájékoztak a piarista rendtartomány, illetve a Sapientia Főiskola szervezésében választható képzésekről és a következő tanévben várható változásokról. Figyelemmel kísérték a május végén a katolikus iskolák diákjai számára a szentévből megrendezett mátraverebély-szentkúti zarándoklat előkészületeit, majd megosztották a diákok tapasztalatait. Közösen tervezték meg az első tartományi pedagógusnapot, amely alkalmmal pedagógusokat, segítő munkatársakat és kimagasló tanulmányi és sporteredményt elérő diákokat jutalmaztak.

Június 30-án és július 1-jén két-napos találkozó keretében értékelték és zárták le a tanévet. Az egyes intézmények beszámolóit mellett a Pasztorális és Pedagógiai Titkárság, a Kalazancius Mozgalom, a Hivatáskultúra és Hivatásigondozó Bizottság, a Biztonságos Iskola Tartományi Tanácsa, a Piarista

Alapítvány, a Landriani-hálózat, valamint a Piarista Nonprofit Kft. és a tartományfőnökség gazdasági osztályának éves összegzésére is sor került. A tanév során megélt nehézségek és elért eredmények mellett a következő tanévre tervezett fejlesztésekről, célokról is esett szó.

A találkozó célja az év közös értékelésén és lezárásán túl a rendtartomány stratégiai

irányvonalai mentén való közös gondolkodás és egyes területek együttműködésben történő fejlesztése volt. A második napon így a HR trendek, a munkáltatói márka szerepéről és lényegi szempontjairól beszélgettek a piarista intézmények vonatkozásában. Ezt követően Zsódi Viktor tartományfőnök vezetésével a pasztorális tervezés került ismét fókuszba, amivel az elmúlt félévben minden alkalommal foglalkoztak az igazgatók. Az előjáró a legutóbbi találkozón felvetett tizenhárom fókuszpont mellé számos magyar és külföldi mintát, nézőpontot és lehetséges kulcskérdést mutatott be előadásában, amelyek gyakorlati segítségül szolgálhatnak az egyes intézmények számára a helyi pasztorális terv kidolgozásában.

A találkozó végén Valaczka András, a Pasztorális és Pedagógiai Titkárság vezetője felvezetésében a tanári kollaborációról, ennek lehetőségeiről, nehézségeiről és a hozzáadott értékéről beszélgettek az intézményvezetők.

Forrás és fotó: Piarista Rend Magyar Tartománya

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPENZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átvesszünk. Budapest VI., Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő–szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra.

ÜDÜLÉS

NYARALÁSI LEHETŐSÉG Balatonfüreden, strandok közelében, kedvező áron. T.: 06/20-241-3585

SZOLGÁLTATÁS

HAGYATÉKOT veszek, vételnél ingyen lomtalanítok, lakáskiürítést válllok, azonnal. Kozák János 06/30-735-0043

FOGOSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

IMAÓRA

Kútvolgyi Szűz Mária-engesztelőkápolna: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltániszentség előtt. Cím: Budapest XII., Gálgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75–77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karitász-csoportjának szándékára, a harmadikon az imaládjába elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarország, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órakor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családkokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Szentmisét mutat be Mindszenty József bíboros boldog-gá avatásáért a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba u. 5.) a következő napokon: 2025. augusztus 6., szerda, szeptember 6., szombat, október 6., hétfő, november 6., csütörtök, december 6., szombat. A szentmisék 7 órakor kezdődnek.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.): augusztus 28-án Ocsvai Grácián atya lelkigyakorlata: „Angyalos Boldogasszony”. Szeptember 25-én 18 órától 28-án 13 óráig Gál Péter atya lelkigyakorlata: „Győzelmünk a gonosz hatalma fölött”. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

„Ne félj, nem ítéllek el!”, „Ne sírj, ne bánkódj!” A magzatvesztés fájdalmát hordozók lelkigyakorlata lesz 2025. szeptember 4-7. között, csütörtöktől vasárnapig, Budapest környékén. Vezeti: Kovács Ferenc állandó diakónus és K. Treer Mária mentálhigiénés legkigondozó. Várják mindazokat, akik gyermeküket vetélés, abortusz, koraszülés miatt, illetve lombikbabájukat veszítették el. A gyász érzése nem válogat hívó és nem hívó társaink között. Jelenkezés: +36/20-823-2201 (Mária), e-mail: nefeljenmitellekel@gmail.com

RÓZSAFÜZÉR-IMÁDSÁG

TÉRden álló férfiak rózsafüzér-imádsága lesz Budapesten, a Szent István-bazilika előtti téren. Időpontok: augusztus 2., szeptember 6., október 4., november 1., december 6., elsőszombati napokon 10 órától. Gyülekező 09.45 órától. A hívó férfiak együtt, térdén fohászkodnak a Szűzanya közbenjárásáért, az önanonosság megerősödéséért, szívbéli békéért, a kiengesztelődésért, a hitben való gyarapodásukért, az Istenhez való megtérésért, a férfitestvérek imádságban való megerősödéséért, valamint gyermekeinkért, családjainkért és egész imádkozó nemzetünkért. A szervezők kéri, hogy ahol imádkoznak bátor férfiak, jelezzék a szivekszoveise-misszioja@gmail.com e-mail-címen, valamint küldjenek képet, öszszefoglalást, tanúságtételt, valamint imaszándékokat is.

MÉCS NAPOK – RETORNO

A MÉCS Napok lelkigyakorlatokat a MÉCS-ben szolgálatot vállaló papok és házaspárok szervezik minden érdeklődőnek. Szeretettel várják a programra azokat a házaspárokat, akik részt vettek a MÉCS Napok Házasoknak című programon, és további fejlődésük-höz, állandó megtérésükhöz újabb lelki táplálékra vágynak. Időpont: 2025. október 3-5., péntek estétől vasárnap délutánig. Helyszín: Budatétényi verbita Szent Arnold Lelkigyakorlatos Háza (Budapest XXII., Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.). A programot Bakos Rafael OCD vezeti: Kedvezményes jelentkezési határidő: 2025. szeptember 3., szerda, jelentkezési határidő: szeptember 14., vasárnap. További információ: <https://mecshonlap.hu>

BÚCSÚ

Az autók megáldásának több mint négy évtizedes hagyományával rendelkező szántódpusztai Szent Kristóf-búcsú szentmiséjét 2025. július 26-án, szombaton 19 órakor Serfőző Levente, a Szege-Csanádi Egyházmegye pasztorális helynöke végzi. Az autók megáldása – a szokott módon – a szentmise végén lesz.

Nagyszűlők és autók megáldása Búcsúszentlászlón. a kegy-templomban 2025. július 27-én, vasárnap 11 órától. Az ünnepi szentmisét vezeti Fazakas Márton csornai premontrai apát. A szentmisén közreműködnek a nagykapornaki és búcsúszentlászlói templomok kórusai.

NAGY ZARÁNDOKLAT
LA SALETTE, LOURDES, SANTIAGO, FATIMA
aug. 29 - szept. 7. | 10 nap | 649.900 Ft/fő
MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT
szeptember 10-14. | 5 nap | 149.900 Ft/fő
FATIMAI ZARÁNDOKLAT
szeptember 17-22. | 6 nap | 439.900 Ft/fő
ZARÁNDOKLAT MEDJUGORJÉBA
október 2-5. | 4 nap | 119.900 Ft/fő
MÁRIARADNAI BÚCSÚ
DÉL-ERDÉLYI BARANGOLÁSSAL
október 6-8. | 3 nap | 99.900 Ft/fő
FATIMAI ZARÁNDOKLAT
október 15-20. | 6 nap | 459.900 Ft/fő
ZARÁNDOKLAT LENGYELORSZÁGBA
október 17-21. | 5 nap | 179.900 Ft/fő
MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT
október 22-26. | 5 nap | 149.900 Ft/fő
SZENTÉVI ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA
november 12-16. | 5 nap | 399.900 Ft/fő
ADVENTI ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA
december 3-7. | 5 nap | 349.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050
www.viasacra.hu

Szent Anna-búcsú lesz a budapest-felsővízvárosi Szent Anna-plébániatemplomban (Budapest I., Baththyány tér 7.) 2025. július 27-én, vasárnap 11 órától ünnepi szentmisével, melyen felhangzik: Franz Schubert (1797-1828): *G-dúr mise* D. 167, Kyrie, Gloria, Sanctus, Benedictus, Agnus Dei. A zenei szolgálatot a Szent Anna-templom énekesei adják. Szólisták: Kovács Viola (szoprán), Buda Sára (alt), Katona Tamás (tenor), Cser Ágoston (basszus), művészeti vezető: Balasi Barnabás.

Nagykapornak-Remetekerti búcsú lesz 2025. augusztus 17-én (vasárnap) 11 órakor. Az ünnepi szentmisét vezeti Fekete Szabolcs Benedek szombathelyi segédpüspök. A szentmisén közreműködnek a nagykapornaki és búcsúszentlászlói templomok kórusai, valamint a Zala Brass fúvósegyüttes.

MEGHÍVÓ

Egészségügyi dolgozók szentmiséje lesz július 26-án, szombaton 18 órától az óbudai főplébánia-templomban (az Árpád híd budai hídfőjénél) a Budapest-Óbudai Szent Péter és Szent Pál Főplébánia és a Curate Infirmos Közösség szervezésében, Szent Pantaleon vértanú orvos és Boldog Zdenka vértanú röntgenasz-szisztensző tiszteletére. Az ünnepi mise főcelebránsa Terci Zoltán protonotárius kanonok. Minden érintettet és érdeklődőt szeretettel várunk, imádkozzunk együtt gyógyítóinkért és betegeinkért!

SZAKIRÁNYÚ KÉPZÉS

A Brenner János Hittudományi Főiskola Vallásturisztikai szakember szakirányú továbbképzést indít Győrben. A szakirányú továbbképzésen a hallgatók a megszerzett ismeretek birtokában képesek a hazai szakrális helyek, Magyarország vallási értékkincseinek szervezett bemutatására, vallásturisztikai vállalkozás menedzsment-jére. A képzés időtartama 2 félév. A jelentkezés feltételei: egy nyelvből középfokú állami nyelvvizsga vagy azzal egyenértékű tanúsítvány ES turizmus vendéglátás BA/MA szakon, illetve idegenforgalom és szálloda főiskolai szakon szerzett oklevél vagy vendéglátás-idegenforgalom szakmacsoportban szerzett OKJ-s bizonyítvány vagy hitéleti, gazdaságtudományok (fentiekben túli szakok), pedagógusképzés, társadalomtudományok képzési területen minimum alapképzési szakon, illetve főiskolai szintű képzésben szerzett oklevél. A képzés díja: 200.000 Ft/félév. Jelenkezési határidő: 2025. augusztus 23. A jelentkezési lap (és tájékoztató a kötelező mellékletekről) a Főiskola honlapján érhető el: <https://bjfh.hu/foiskola/bartalmak/22-jelenkezés-es-felveteli>. A dokumentumokat a Főiskola címére kell megküldeni: Brenner János Hittudományi Főiskola, 9021 Győr, Káptalandomb 7.

FOTÓPÁLYÁZAT

A Katolikus Szeretetszolgálat 75 éves jubileuma alkalmából országos fotópályázatot hirdet diákoknak „IDŐ (s) KOR” címmel. A legkisebbektől a legidősebbekig” mottó jegyében. A pályázat célja: olyan alkotások beküldésére buzdítanak a szervezők, amelyek a Katolikus Szeretetszolgálat misszióját, értékeit, az emberi élet értékeit és örömeit mutatják be fotókon keresztül. Beküldési határidő: 2025. szeptember 30. A zsűrizés határideje: november 14. Az eredmény-hirdetés várható időpontja: november 17. Az ünnepélyes díjátadó várható időpontja: december folyamán.

A pályázatra való nevezés és az azon való részvétel ingyenes. A pályázat célja, hogy a Katolikus Szeretetszolgálat 75 éves jubileuma alkalmából kreatív, új, nyitott, friss szemlélettel, ugyanakkor méltón és szeretettel tudják bemutatni a Szeretetszolgálat tevékenységi köreiben megjelenő alapvető emberi értékeket. További részletek és a jelentkezési dokumentumok megtalálhatók a Katolikus Szeretetszolgálat oldalán, <https://szeretetszolgalat.hu>

KOLLÉGIUM

A Brenner János Hittudományi Főiskola két kollégiuma (Szent László Kollégium, Győr – Széchenyi István Egyetem Hegedűs Gyula Kollégiumában 50 férőhellyel, a Brenner János Hittudományi Főiskola kollégiuma, Győr – 35 férőhellyel) felvételt hirdet. Célunk, hogy a keresztény fiatalokat kollégiumi elhelyezéssel segítsük az egyetemi tanulmányaik alatt. A főiskola vezetése alatt álló két kollégiumba hívó vagy hitre nyitott fiatalokat várunk, akik szívesen lennének egy szellemi-lelki értelemben is igényes közösség tagjai. Bővebb információk a Főiskola honlapján a kollégiumok menüpont alatt találhatók. Kérdések esetén szívesen állunk rendelkezésre a 06/96-313-055-ös telefonszámon, valamint a szakkollegiumok@bjfh.hu internetes elérhetőségen. Jelenkezési határidő: 2025. augusztus 3.

Felvételit hirdet a debreceni Szent László Katolikus Szak-kollégium a 2025/2026-os tanévre olyan egyetemista fiúk számára,

A BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ URNATEMETŐJÉBEN URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT, valamint ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS LEHETŐSÉGÉT KÍNÁLJA.

Temetőnk minden nap 8 – 18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartása:
Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig
Telefon: 1/203–8912; E-mail: urnairoda@szgp.hu

Plébániai iroda nyitvatartása:
Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig
Telefon: 1/203–8915; E-mail: iroda@szgp.hu

Templomunk miserendje:
Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00
Hétköznap: 7.00 és 17.00 Szombaton 7.00 és 18.00

Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.; Honlap: <https://szgp.hu>

akik egyetemi éveiket egy tartalmas, dinamikus fejlődő, családi közösségben szeretnék eltölteni. Szeretettel várjuk azon fiatalok jelentkezését, akik elhivatottak egy fiatalos keresztény közösség építésére, valamint a mindennapok során szeretnék megélni a keresztény hitüket. A szakkollégiumba a Debreceni Egyetem bármely nappali tagozatos képzésén részt vevő hallgató jelentkezhet. A Kollégium 2, illetve 3 ágyas szobái, valamint a közösségi terei kényelmes és nyugodt körülményeket biztosítanak a hatékony tanulásra, pihenésre és kikapcsolódásra. Jelenkezési határidő: 2025. augusztus 8. Bővebb információ: <https://dellek.dnyem.hu>

A miskolci Görögkatolikus Roma Szakkollégium felvételt hirdet. A szakkollégium azok jelentkezését várja, akik felsőoktatási képzésben vesznek részt; roma nemzetiségűek vagy hátrányos helyzetűek; akiket érdekelnek a közösségi és szakmai programok; akik nyitottak a roma kultúra iránt. A szakkollégium a következőket kínálja: ösztöndíj; 2-3 ágyas szobák, kápolna; mentorprogram; felzárkóztatás és hátránykompenzáció a nehezebb tantárgyakból; közösségi és hitéleti programok; ingyenes eszközhasználat: fénymásolás, laptop- és kerékpárkölcsönzés. A jelentkezéshez szükséges: kitöltött jelentkezési lap, motivációs levél, fényképes Europass-önletrajz, lelkesítő ajánlás. Jelenkezési határidő: augusztus 11. A jelentkezési szándékot e-mailben vagy telefonon lehet jelezni, és a szakkollégium elküldi a jelentkezési lapot. Elérhetőségek: e-mail: gkciganyszakkoli@gmail.com; telefon: 06/30-723-1005; honlap: <https://www.gkc-szakkoli.hu>

A szegedi Karolina Katolikus Egyetemi Szakkollégium felvételt hirdet a 2025/26-os tanévre katolikus egyetemista lányok részére, hogy olyan otthonra leljenek, ahol hitüket megélhetik, illetve egy támogató közösség tagjai lehetnek. Erre a Karolina egy megfelelő hely. Jelenkezési határidő: 2025. augusztus 3. Szóbeli elbeszélgetés időpontja: 2025. augusztus 8. (péntek) 10 óra. Részletek: <http://karolinaszakkoli.weebly.com>

KONCERT

Vallis musicalis – Zenével teli völgy a Bakony szívében. „Művészet és misztika” a Hildegard von Bingen zenei mesterkurzus zárókoncertje – Maria Jonas-emlékkoncert lesz hallható Bakonybélben, a Szent Maurícius Monostorban 2025. július 25-én, 18 órától. Közreműködnek a kurzus oktatói: Kalafszky Adriána ének – művészeti vezető; Tarnai Katalin középkori hárfá, ének; Tóth Emese Gyöngyvér pszaltérium, ének és a kurzus hallgatói, a monostori szerzetesi schola.

KIÁLLÍTÁS

Elegancia és hagyomány – A tihanyi bencések a füredi Annabál két évszázadában címmel időszaki kiállítást tekinthetnek meg az érdeklődők a Tihanyi Bencés Apátsági Múzeum Galériájában, a rendes látogatói útvonalon augusztus 31-ig. 2025-ben ünnepi megalapításának 200. évfordulóját az Anna-bál. A bál évfordulója

alkalmából a Tihanyi Bencés Apátság, a Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára, a Herendi Porcelánmanufaktúra és Balatonfüred Város Önkormányzata közös vándorkiállítással és forráskiadvánnyal készül a megemlékezésre; továbbá az apátság múzeumának modern galériájában bővített, tárgyakkal gazdagított tartalmú kiállítással találkozhat a látogató.

„Bogács és lilom – Magdolnák virágai” címmel kiállítás nyílt a veszprémi vármegyedben a Bíró-Giczey Ház freskós termeiben. A tárlat hétfő kivételével mindennap megtekinthető: keddtől péntekig 17–19 óráig, valamint szombaton és vasárnap 10–19 óráig. A Veszprémi Érsekség történetének egyik legjelentősebb eseményét, Bódi Mária Magdolna boldoggá avatását ünnepli ebben az évben. A lilomos vértanú névadó szentjének, Mária Magdolna életének eseményeit bemutató műtárgyakat nézve közelebb kerülhetünk Bódi Magdi és Szent Mária Magdolna titkaihoz.

PROGRAMAJÁNLÓ

A Pogány Madonna nyomában a Tihanyi Bencés Apátságban.

1981. május 28-án mutatták be a hazai mozikkban *A Pogány Madonna* című kultikussá vált filmet, amelynek tihanyi apátságbeli forgatási helyszíneit Bujtor Balázs hegedűművész-koncertmester és barátai, valamint Barkó Ágoston tihanyi bencés atya vezetésével járhatják be az érdeklődők augusztus 11-én, hétfőn, illetve 18-án, hétfőn 14 órától 15.45-ig, 16 órától 17.45-ig. Meglepetések: rendőrségi Lada, makettek a filmből, étel- és italkóstoló a Bujtor-filmek gasztronómiájából (Hungária Extra Dry, barackpálinka, kacsamájás zsíroskenyér, retró fasírt Piros Arannyal...). A program időtartama 100 perc. Gyülekező: a kezdési időpont előtt 10 perccel a templom melletti látogatóközpontban.

A Pannonhalmi Főapátság fesztiválján, az Arcus Temporumon – találkozás, közösségi élmény, harmónia, béke, zene, irodalom, képzőművészet és spiritualitás – mindez egy helyen. A bencés szerzetesközösség augusztus 22–24. között arra hívja a vendégeket, hogy a hegy tetején, a falakkal körülvett „városban” és kertben találkozzanak egymással, a művészekkel, önmagukkal, Istennel és a kultúrával. A hívószó idén a *kert*, amire a zenei és egyéb program is reflektálnak. A háromnapos fesztiválon csaknem harminc zenei, irodalmi, képzőművészeti és spirituális programmal várják az érdeklődőket. Részletes program: www.arcustemporum.com

A THESAURUS című program keretében betekintés nyílik a Tihanyi Bencés Apátság könyvtárába és szobáiba augusztus 22-én és 29-én, pénteken 16 és 17.30 óra között. A séta keretében – a hagyományos tihanyi apátsági látnivalók mellett – a bemutatkozó film, a barokk templom és a helyreállított Királykripta – a monostor máskor nem látogatható részében a szerzetesek könyvtárát és annak néhány értékes darabját mutatja be Gál Sámuel testvér. A program időtartama: 80 perc. Gyülekező a kezdési időpont előtt 10 perccel a templom melletti látogatóközpontban. Utána bepilanthatnak az apátság 2020 és 2024 között történt felújítása során helyreállított Királysobába és az Apáti szobába.

Kiadja a Magyar Kurír Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.

Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • **Ügyvezető:** Tolonics Gergely ISSN 0133-1205

KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA. LAPZÁRTA: 2025. július 21.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István

Lapszerkesztő: Baranyai Béla • **Lapszerkesztő-helyettes:** Körössy László

Szerkesztőség: Agónás Szonja, Bodnár Dániel, Fábian Attila, Gátas Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Náduvnyi Dorottya, Pallós Tamás, Szantalai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Eva, Vámosy Erzsébet

Olvasószerkesztő: Kodítek Bernadett

Korrektor: Szántó István • **Tördelés:** Fábian Attila

Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42. **Postacím:** 1406 Budapest, Pf.: 100 • **Tel.:** +36/1-317-3933 **www.ujember.hu** • **e-mail:** mik@katolikus.hu

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztas@ujember.hu

Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén. Egyéni példányos előfizetés belföldről negyedévre: 5785 Ft, fél évre: 11 570 Ft, egy évre: 23 140 Ft. Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).

Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu

Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu

Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása: +36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu; <http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>

Törekedjünk a békességre!

Beszélgetés az aranymisés Esterházy László kanonokkal

Esterházy László, a máriaremetei Kisboldogasszony-bazilika kanonok-plébánosa június 21-én tartotta aranymiséjét a budapesti búcsújáróhelyen. Ennek apropóján kérdeztük a jubiláns lelkipásztort hivatásáról, papi életútjáról.

– Gyakran halljuk, hogy a papi hivatás megtalálásában is meghatározó szerepe lehet a családnak....

– Az 1950-es években a származásunk miatt osztályidegennek számítottunk. Sem az édesapám, sem az édesanyám nem volt párttag, a hívó emberek számára nehéz idők jártak akkoriban. Apám gépészmérnökként az IPARTERV-nél dolgozott, minduntalan fenyegették, hogy kirúgják, ha templomba jár. De a szüleim valahogy mégis mindig eljutottak a szentmisére. Volt egy távoli rokonunk, egy piarista szerzetes, és az ő közvetítésével az édesanyámmal együtt jártunk a piaristákhoz misére. A melléskoltárnál tartották a liturgiát. Anyám jól tudott latinul – lánykorában a Veres Pálné Gimnáziumban tanulta meg a nyelvet –, odaültetett maga mellé, és a *Szunyogh-missale* alapján kellett követnem a szertartást az elejétől a végéig. Elsőáldozásra egy titokban hozzánk járó szociális testvér készített fel. Összeszedte az osztályidegen fiatalokat, együtt tanultuk a hittant.

– Akkoriban ez aligha maradhatott titokban...

– Bizony előfordult, hogy a hittanóra alatt rontottak ránk a nyomozók, házkutatás címen. Magda testvér nagyon leleményes teremtes volt, kioktatott minket, hogy házkutatás esetén az ebédlőasztal alá kell eldugni a Hamvas-féle hittankönyvet, amiből tanultunk. Öt-hat évesen már az első órán megtanultunk néhány alapmondatot oroszul, ilyeneket, hogy „a mama otthon van”, „a gyerekek játszik”, „a papa dolgozik”. Amikor jöttek házkutatásra, és megkérdezték, hogy mit csinálunk, mi kórusban szavaltuk a betanult orosz mondatokat. Megnyugodtak, hogy oroszul tanulunk, s akkor elmentek. Jó ideig ilyen küzdelmes időkben voltam hittanos.

Azután, amikor kissé enyhült a nyomás, Hajnal György atyához jártam hittanra a Jézus Szíve-templomba, mivel akkoriban a VIII. kerületben, a Horánszky utcában laktunk. Sajnos kilencéves koromban elváltak a szüleim, sokáig az édesanyám nevelt, kijártam az általános iskolát. Anyám azután azt mondta, valahogy pótolni kell a papát, így kerültem kollégiumba a piaristákhoz.

– Milyen emlékeket őriz erről az időszakról?

– Kamaszfejjel eleinte ódzkodtam attól, hogy kollégista legyek, de azután megszerettem a kollégiumi légkört, és szép emlékeim vannak az iskoláról is. Az egyik piarista tanárunk még mindig él, a most kilencvenéves Urbanek Rudolf tanár úr. Tulajdonképpen ott, a piaristáknál erősödött meg bennem a hivatás. Nagyon jó hittanáraink voltak – köztük Lukács László SchP –, akik megerősítették bennem a küldetésudatodot.

– Mikor szánta rá magát, hogy papnak jelentkezik?

– Először a szerzetesrendbe jelentkeztem. De, mint említettem, a szüleim nem voltak párttagok, s a szerzetben voltak olyan rendtagok, akik sajnos behódoltak a békepapi mozgalomnak. Eljött hozzánk Lukács László atya, és azt mondta, „a Laci ne legyen elkeseredve! A helyzet az, hogy nem látják őt szívesen a rendben, de azt javaslom, jelentkezzen papnak az Esztergomi Főegyházmegyébe!” Akkor éppen a VI. kerületben laktunk, a Szent István-bazilikával szemben – oda jártam ministrálni. Arnold Lászlótól, a bazilika akkori káplánjától kaptam ajánlólevelet Esztergomba.

– Hogyan emlékszik a szemináriumi évekre?

– Az első évfolyamot tizenketten kezdtük, de végül csak négyen maradtunk. Ráadásul egyikünk veszprémi egyházmegyes volt, Erdő

Péter bíboros úr pedig csak az első évfolyamba járt velünk együtt, utána felkerült a Központi Szemináriumba, tehát végül is ketten végeztünk. Jómagam és Kardos Mihály atya, aki már nyugdíjas és Táton él.

– Nem lehetett könnyű a papi élet akkoriban, a kommunista időkben...

– Viszont, hála Istennek, legalább otthon nem ellenkeztek, hogy papnak tanuljak. Azt mondták, csináld azt, amit szeretnél.

– Volt pap példaképe?

– A teológián mindegyik tanárunkat tiszteltük és becsültük: példakép volt számunkra Dékány Vilmos püspök, aki sajnos már elhunyt, nyugodjon békében! Azután jöttek a fiatalabbak; például Bolberitz Pál is sokat segített többünk hivatásának megerősítésében.

– Az első állomáshelye Bernecebaráti volt.

– Mintha most is ott lennék, annyira tisztán emlékszem arra az időszakra. Az aranymisémre a bernecebaráti hívek a nyolcszázötven éves falujukról szóló könyvet meg egy pólót hoztak nekem emléke. Hihetetlen, hogy ilyen nagy szeretettel gondolnak az emberre – még ötven esztendő után is! Olykor meg is látogatnak, én is voltam náluk. Természetesen Bernecebarátiba is küldtem meghívót az aranymisémre, öten el is jöttek, köztük az első ministránsom: ha kerekesszékekben is, de megtisztelt jelenlétével. Még aznap este nagy örömmel küldte az sms-t, hogy élete legboldogabb napja volt, és hogy mennyire hálás, hogy itt lehetett az aranymisén.

– Pedig nem is szolgált hosszú ideig első állomáshelyén, Bernecebarátiban...

– Így igaz, mindössze egy évig voltam ott. De a hívek nagyon méltányolták, hogy közvetlen voltam velük, még a humorra is jutott idő; törődtem velük, és ezt nagyra értékelték. Mindehhez hozzátartozik, hogy nemcsak a szüleim, hanem magam is osztályidegennek számítottam az Állami Egyházügyi Hivatal (ÁEH) szemében. Egyszer Lékai László bíboros négy-szemközt elmesélte, hogy milyen nehéz volt engem diszponálni: „Kigondoltunk egy helyet neked, de az ÁEH engedélye kellett az elhelyezéshez, ők meg lefűjták, majd a következőt is. A harmadik, vagy a negyedik körben sikerült végül Bernecebarátira.”

Persze, az ÁEH nagyon odafigyelt arra is, hogy ha valakit megszerettek a hívek, rögtön továbbhelyezzék onnan. S tény, hogy nagyon közel kerültem a helybeliekhez. Például a kérésémre (a templomban hirdetem ki) egy vasárnap alatt összejött a pénz arra, hogy az esperes-plébános távollétében megjavíthassuk a plébánia egérrágta padlózatát. A falu kőművesei felszedték a két szobában a hajópadlót, alábetonozták, majd lerakták az új parkettát. Amikor az öregúr hazatért Lourdes-ból, ahogy meglátta, tátva maradt a szája (nevet). Egy év elteltével azután Esztergomba kerültem.

– Gondolom, oda is elért a hatalom keze...

– Az ifjúsággal például csak a favágás ürügyén tudtam foglalkozni. Mint városi gyerek, nem értettem az ilyesmihez, de mivel cserép-kályhánk volt, kellett a fa. Kitaláltuk, hogy eljönnek a kamaszok, vágnak nekem egy hétre való fát. Miután felstócolták a fahasábokat, bementük a káplánszobába, és tartottam nekik egy kis hittant. Erre ők máig szívesen emlékeznek. Később aztán Óbudára, a Hegyvidékre kerültem. Az elődöm buzgósága nem tetszett az ÁEH-nak, azért helyezték oda engem. Két szép esztendőt töltöttem ott: a Csúcshegyre jártam misézni, meg a Szent Vér- és a Szent

– Különleges szolgálat lehet egy kegyhelyen papnak lenni...

– Sajnos, most már mindent egyedül kell megoldanom, pedig korábban többen voltunk papok itt. Alig-alig jut időm a különféle szertartások elvégzésére és a felkészülésre. Az aratni-való sok, a munkás kevés. Egyébként két pap is került ki az itteni közösségből. Itt, a kegyhelyen sokféle intéznivaló adódik, a legkevesebb idő éppen a hivatásbeli tevékenységre jut.

– Mi a papi jelmondata?

– „Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mint aki életét adja azokért, akiket szeret. Ti a barátaim vagytok...” (Jn 15,13–14)

– Hogyan látja, mi a pap szerepe a mai világban?

– Ez attól is függ, hogy milyen a környék, ahol szolgál. Itt, Máriaremetén tiszteletben tartják az Egyházat és annak képviselőit. Azt tapasztalom, hogy jellemzően akkor kezdődik csak el az ellenségeskedés, ha az anyagiakra terelődik a szó.

Azt gondolom, hogy napjainkban az embereknek elsősorban az egymás közti békére kellene törekedniük, a családokban is. Ezt a békességet pedig leginkább az Oltáriszentség közelében kapja meg az ember.

Minden hónapban tartunk a plébánián gitáros szentségimádást, és szép számmal jönnek olyankor a fiatalok. A gimnazisták azzal a kéréssel kerestek meg, hogy a „hivatalos” elsővasárnapi szentségimádáson kívül legyen elsőpénteken este is egy csendes szentségimádás. Huszonöt-harminc fiatal mindig eljön erre az alkalomra.

– Milyen érzésekkel emlékszik vissza az aranymiséjére?

– Megtapasztalhattam, hogy mekkora szeretet vesz körül. Olyanok is eljöttek, akikre nem is számítottam. A Rákosi-időkben a Bródy Sándor utcába jártam magánóvodába, és az óvónéni vezetésével úgy mentünk sétálni a Gellérthegy-re vagy a Károlyi kertbe, hogy végig fognunk kellett egy spárgát, nehogy elkóborogjunk. Az aranymisén itt volt az egyik óvodás tár-

A bernecebaráti hívek egy jubileumi pólót is ajándékoztak az aranymisésnek

hogy nem maradok. Akkor, az 1980-as években már lazult az egyházi hatóság és az ÁEH közti kapcsolat. Fábián János kanonok úr kiszemelt titkáranak, aki akkor még a Mátyás-templom plébánosa volt. Miután a káptalan őt választotta meg Lékai László halála után egyházmegyei kormányzónak, én is vele mentem a helynökségre az Egyetemi templom mellé. Rengeteg adminisztratív ügyet kellett intéznom, panaszokkal foglalkoznom, miközben jó diplomatanak is kellett lennem.

Később a Ferencvárosba, a Bakáts térre kerültem káplánnak, majd Paskai László bíboros úr elhelyezett Máriaremetére. 1998-tól itt szolgálom.

sam, aki hajdanán velem együtt kapaszkodott a spárgába. De mint már említettem, eljött az első ministránsom is. A máriaremetei plébánia-közösség tagjai köszöntő gondolataikat beírták egy füzetbe, amit aztán nagy örömmre megkaptam tőlük ajándékba. Erdő Péter bíboros úr, akivel mindig is jó barátságban voltunk, szintén megtisztelt a jelenlétével. Rengetegen kerestek meg telefonon vagy levélben jubileumi jókívánásaikkal. Szép volt, de most már előre tekintek: a következő ünnepekre készülünk, főként a szeptember 8-ai templombúcsúra. Vár a sok-sok teendő a plébánia körül.

Körössy László
Fotó: Lambert Attila

Egy szívvel, egy énekkel

Felhívás Bódi Mária Magdolna himnuszának eléneklésére

A Veszprémi Főegyházmegye történelmének egyik legáldottabb eseményére készül: szeptember 6-án boldoggá avatják Bódi Mária Magdolnát, a hitvalló vértanút, akinek életpéldája ma is útmutató minden Krisztus-követő számára. A lelki felkészülés egyik ajándéka a Bódi Mária Magdolna tiszteletére írt himnusz, amelynek eléneklésére felhívást tett közzé a főegyházmegye, augusztus 20-i beküldési határidővel.

A himnusz dallama az ismert Ó dicsőséges Asszonyosság... kezdetű népének (Hozsanna 191.) alapszik. A himnusz nemcsak énekszó, hanem imádság és tanúságtétel is: felidézi Magdi életének szépségét, tisztaságát, Krisztus iránti hűségét, valamint a vértanúságban beteljesedett áldozatát. A remény jubileumi évében különösen is jó kimondani: Magdi életének minden mozzanata az Eucharishtiában gyökerezik. Az önzetlen szeretet és az Istenre figyelő szolgálat ma is megszólít bennünket – imára, csendes készületre és örömteli éneklésre hív.

A Veszprémi Főegyházmegye továbbra is szeretettel buzdít minden hívőt, plébániai közösséget, kórust, hittancsoportot, családot és baráti társaságot, hogy tanulják meg és énekeljék el a Magdi-himnusz, rögzítsék a felvételt, és küldjék el a főegyházmegyének – ezzel is kifejezve lelki összetartozásunkat és a boldoggá avatás közös örömet. A beérkező videókat a szervezők egy nagy közös „Magdi-kórossá” szerkesztik össze, amelyet a boldoggá avatás előtt szeretnénk bemutatni. A kezdeményezéshez elsőként csatlakozott a veszprémi Szent Mihály-főszékesegyház kórusa. A gyönyörű, tiszta hangzású előadás videón is megtekinthető.

A felvételeket a következő e-mail-címen várják, vagy FileMail-en keresztül: sajt20@veszpremiersekseg.hu A beküldési határidő: augusztus 20. (A Magdi-himnusz szövege a veszpremiersekseg.hu oldalon olvasható.)

Forrás és fotó: Veszprémi Főegyházmegye

A kisfiú, aki odaszaladt megölelni a pápát

Megható jelenet a vatikáni Apostoli Palotában

Bruno Silvestrini atya, az apostoli kegyhely gondnoka mesélte el a megható jelenetet, amelynek júniusban volt tanúja a vatikáni Apostoli Palotában. A helyszín a Sala Ducale, ahol egy családnak tartott magánaudienca

során a kisfiú odaszaladt a pápához, aki lehajolt hozzá, és szeretetteljesen megölelte őt.

Június 7-én történt ez az egyszerű, de mélyen emberi találkozás. XIV. Leó pápa fogadta Giovanni Giordano családját, aki a csendőrségi káplán munkatársa a római Tor Quintóban található V. B. Salvo D'Acquisto nevű csendőrlaktanyában. Ott volt vele az audiencián a felesége és a kisfiuk is, egy élénk és fáradhatatlan, meglepően energikus gyermek. A hosszú várakozás alatt senki sem tudta igazán visszatartani: az egyik helyről a másikra rohagált, anélkül, hogy különösebben odafigyelt volna a körülötte állókra, és láthatóan teljesen belefeledkezett a játékba.

Amikor a Szentatya megjelent, váratlan és megható dolog történt. Míg mi, felnőttek,

figyelmeztettek maradtunk, meg voltunk illetődve, talán még meg is ijedtünk a pillanat szentségétől, a kisfiú mintha felragyogott volna: mindent hátrahagyott, és habozás nélkül a pápa felé szaladt, akit őszinte és spon-tán módon megölelt. Mindenféle korlátok nélkül, a gyermeki szív tisztaságával, amely felismeri az igazat, a jót és a szeretetteljeset. XIV. Leó pápa mosolyogva és gyengédséggel viszonzta e váratlan és őszinte gesztust. Engedjük, hogy ez az evangéliumi jelenet minket is megszólítson: „ha nem változtok meg, s nem lesztek olyanok, mint a gyerekek, nem mentek be a mennyek országába” (Mt 18,3).

Úgy tűnik, a Gondviselés éppen az ilyen jelene-tekkel szeretne megszűnni nekünk valamit: azok tudják a legjobban felismerni Isten szépségét és atyai szeretetét, akiknek szabad a lelkük.

Fordította: Thullner Zsuzsanna
Forrás és fotó: Vatican News
olasz nyelvű szerkesztősége

TALÁLKOZZON ÖN IS

XIV. Leó pápával!
RÓMA 2026

RÓMA 2026-BAN IS VÁRJA A ZARÁNDOKOKAT!

A Szent István Ház és a Villa Mater Redemptoris szeretettel várja a szállást kereső Rómába érkező zarándokokat!

A 2025. szeptember 30-ig beérkező, de 2026-os évre vonatkozó foglalásoknál még a 2025-ös árakon kínáljuk szálláshelyeinket!

Bővebb információért látogassanak el weboldalainkra, vagy keressék házaink recepcióit!

A szobaárak tartalmazzák a reggelit, az idegenforgalmi adó 10 év felett külön fizetendő.

Szent István Ház
Via del Casaleto 481, Roma 00151
+39 06 69281372
www.cssroma.katolikus.hu,
szih@katolikus.hu

Villa Mater Redemptoris
Via Francesco Tamagno 38, Roma 00168
+39 06 8678 5257,
www.vmr.katolikus.hu,
vmr@katolikus.hu

Oroszlán az Aventinuson

A Szuverén Máltai Lovagrend tisztelgése a Szentatya előtt

Davide Rivalta fenséges bronzszobra a római modern művészeti galériával való együttműködésnek köszönhetően került június 28-án a Szuverén Máltai Lovagrend római központjának kertjébe, a pápa iránti tisztelet kifejezéséeként.

A lovagrend zöldre festett kapuja nem áll nyitva a látogatók számára, de a kulcslyukon benézve varázslatos látvány tárul a fegyelm-zetten sorban állók elé: a sűrű babérfák alkotta alagút végén a Szent Péter-bazilika gyönyörű kupolájára lehet rálátni. Róma szívében, az Aventinus dombon egy fenséges bronzoroszlán áll a Szuverén Máltai Lovagrend székhelyének kertjében. A szobrot a lovagrend és a római Galleria Nazionale d'Arte Moderna e Contemporanea együttműködésének keretében helyezték el, tiszteletadásként a pápának, aki a Leó (jelentése: oroszlán) nevet választotta.

Az alkotás a kulturális és vallási intézmények közötti együttműködésnek köszönhetően került a rend kertjébe, az Örök Város képét az erő és a magabiztos nyugalom szimbólumával gazdagítva. A döntés, hogy az impozáns szobrot egy ilyen történelmi és vallási jelentőséggel bíró helyen állítsák fel, azt a szándékot hangsúlyozza, hogy hidat építsenek az emberi tapasztalat különböző dimenziói, a művészi, a természeti és a spirituális között. Alkotója lefelé tartott fejjel, enyhén felfelé ívelt farokkal ábrázolta az oroszlánt, amelynek testbeszédében a macskafélékre jellemző érdeklődés és nyitottság tükröződik a környezete felé. Nem féltelenségét vagy agresszivitást, hanem békés biztonságot sugall.

A bronzszobor Davide Rivalta római művész alkotása, aki monumentális állatbrázolásairól ismert. Szobrai, melyeket gyakran köztéren és intézményekben állítanak fel,

intenzitás, ugyanakkor visszafogott elegancia jellemzi. Egy ilyen erőteljes szimbólum, mint az állatok királyának kiválasztása, a nyugodt erő és a szemlélődés üzenetét közvetíti – olyan alapértékeket, amelyek meghatározzák a lovagrend küldetését és lelkiségét is. Az oroszlánszobor elhelyezése a Szuverén Máltai Lovagrend római székhelyének kertjében Róma történelmi gyökerei és az egyetemes szimbólumok kortárs értelmezései közötti kapcsolatot is jelenti. A szobor csendes szemlélődésre hív az olyan értékek folytonosságáról, mint a biztonság, az erő és a spiritualitás. „Az oroszlán nem üvölt, hanem beszél – mondta Fra' John T. Dunlap, a Szuverén Máltai Lovagrend nagymestere. – Felhív bennünket arra, hogy ismerjük fel a nyugalom erejét, a szavak nélkül is kifejeződő bizonyosságot és azt a lelkiséget, amely a szemlélődésben nyilvánul meg.”

Fordította: Hollósi Judit
Forrás és fotó: Vatican News
olasz nyelvű szerkesztősége

